

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 24. května 2011****o státní podpoře C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09), kterou Řecko poskytlo některým řeckým kasinům**

(oznámeno pod číslem K(2011) 3504)

(Pouze řecké znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

(2011/716/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dne 8. července 2009 podalo konsorcium DAET Loutraki AE – Club Hotel Loutraki AE (dále jen „stěžovatel“ nebo „kasino Loutraki“) (2) Komisi stížnost na řecké právní předpisy o vytvoření systému vstupních poplatků kasin a tvrdilo, že systém poskytl státní podporu třem provozovatelům, a to Regency Casino Mont Parnès, kasinu Korfu a Regency Casino Soluň (3). Ve zprávě zasláné e-mailem ze dne 7. října 2009 stěžovatel uvedl, že vůči zveřejnění své totožnosti nemá námitky. Dne 14. října 2009 se uskutečnila schůzka mezi zaměstnanci Komise a zástupci stěžovatele. Dopisem ze dne 26. října 2009 poskytl stěžovatel další údaje k doložení své stížnosti.
- (2) Dne 21. října 2009 předala Komise stížnost Řecku a požádala je, aby dotyčné záležitosti objasnilo. Dopisem ze dne 17. listopadu 2009 požádalo Řecko o prodloužení lhůty pro odpověď, jež Komise schválila ve zprávě zasláné e-mailem ze dne 18. listopadu 2009. Řecko Komisi odpovědělo dne 27. listopadu 2009.
- (3) Dne 15. prosince 2009 předala Komise odpověď Řecku stěžovatelů. Stěžovatel podal připomínky k odpovědi Řecku dne 29. prosince 2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 31.8.2010, s. 3.⁽²⁾ Konsorcium DAET Loutraki AE – Club Hotel Loutraki AE, Voukourestiou 11, Aktí Poseidonos 48, Loutraki, Athens 10671, Řecko.⁽³⁾ Kasino Rhodos, jemuž byla licence udělena ministerským rozhodnutím č. T/633 ze dne 29. května 1996, nebylo ve stížnosti uvedeno, jelikož po privatizaci v dubnu 1999 přestalo podporu na základě dotyčného opatření využívat.

- (4) Dne 25. února, 4. a 23. března a 13. dubna 2010 si Komise od Řecku vyžádala další informace, které Řecko poskytlo dne 10. března a 1. a 21. dubna 2010.

- (5) Rozhodnutím ze dne 6. července 2010 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) Komise Řecko informovala, že s ohledem na opatření, které Řecko zavedlo, tj. účtování nižší sazby daně ze vstupu do některých kasin, zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie. Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (4) a zúčastněné strany byly vyzvány k podání připomínek.

- (6) Dopisem ze dne 9. srpna 2010 požádalo Řecko o prodloužení lhůty pro odpověď, jež Komise schválila dopisem ze dne 18. srpna 2010. Komise obdržela připomínky Řecku k rozhodnutí o zahájení řízení dne 6. října 2010. Další informace týkající se sporného opatření poskytly řecké orgány dne 12. října 2010.

- (7) Po zahájení vyšetřovacího řízení obdržela Komise připomínky dvou zúčastněných stran: zástupců kasina Mont Parnès, jednoho z příjemců podpory na základě opatření, které byly zaslány v dopise ze dne 4. srpna 2010, a zástupců soukromého kasina Loutraki, jež byly zaslány v dopisech ze dne 8. a 25. října 2010.

- (8) Dopisem ze dne 29. října 2010 předala Komise tyto připomínky řeckým orgánům, aby jim umožnila se k nim vyjádřit. V dopise ze dne 6. prosince 2010 se řecké orgány vyjádřily k připomíncekám třetích stran, přičemž se mimo jiné snažily objasnit některé aspekty uplatňování dotyčného režimu a výkladu řeckých právních předpisů, jež jsou důležité pro analýzu tohoto případu.

II. POSUZOVANÉ OPATŘENÍ**II.1 Opatření**

- (9) Opatření, jež má být posouzeno, spočívá v daňové diskriminaci ve prospěch některých kasin, kterou řecké orgány

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

zavedly současným uplatňování řady ⁽⁵⁾ (částečně závazných) předpisů, které:

- stanoví jednotný odvod ve výši 80 % z ceny vstupenek a
- stanoví různé regulované ceny pro kasina ve veřejném vlastnictví a kasina v soukromém vlastnictví, a to ve výši 6 EUR v případě kasin ve veřejném vlastnictví a 15 EUR v případě kasin v soukromém vlastnictví,

což pro kasina v soukromém vlastnictví představuje konkurenční nevýhodu.

- (10) Opatření zvýhodňuje veřejná kasina a jedno soukromé kasino (Soluň), jemuž bylo na základě výjimky přiznáno stejné zacházení jako veřejným kasinům, jak je objasněno níže.

II.2 Příjemci

- (11) Příjemci podpory na základě opatření, jež je předmětem analýzy, jsou tato řecká kasina: Mont Parnès ⁽⁶⁾, Soluň ⁽⁷⁾, Korfu ⁽⁸⁾ a Rhodos ⁽⁹⁾.
- (12) V době vydání rozhodnutí o zahájení řízení se nižší regulovaný vstupní poplatek ve výši 6 EUR vztahoval pouze na tři řecká kasina: Mont Parnès, jehož 49 % akcií bylo privatizováno a 51 % akcií zůstalo pod veřejnou kontrolou; Soluň, které bylo soukromým kasinem, zacházelo se s ním však jako s veřejným kasinem, a Korfu, jež bylo veřejným kasinem. Kasina na Rhodu a Korfu přestala opatření využívat v dubnu 1999 ⁽¹⁰⁾ respektive v srpnu 2010 ⁽¹¹⁾, jelikož jakmile byla zcela zprivatizována, přestala účtovat nižší vstupní poplatek.

⁽⁵⁾ Zejména zákon č. 2206/1994; ministerské rozhodnutí (YA) č. 1128269/1226/0015/POL.1292 ze dne 16. listopadu 1995 (referenční číslo zveřejnění FEK 982/B/1995); zákon č. 3139 ze dne 30. dubna 2003; rozhodnutí generálního tajemníka EOT (subjektu, který dohlíží na veřejná kasina) vydaná podle zákona č. 1624/1951 a vyhlášky č. 4109/1960, konkrétně rozhodnutí EOT č. 535633 ze dne 21. listopadu 1991, rozhodnutí EOT č. 508049 ze dne 24. března 1992 a rozhodnutí EOT č. 532691 ze dne 24. listopadu 1997, a licence udělené kasinům podle vnitrostátního práva, které potvrzují ceny vstupenek a povinnost každého kasina odvádět 80 % vstupního poplatku.

⁽⁶⁾ Elliniko Kazino Parnithas AE, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Řecko.

⁽⁷⁾ Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristikis AE, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Řecko, a 130 km odou Thessalonikis-Polygyrou, 55103 Thessaloniki, Řecko.

⁽⁸⁾ Elliniko Kazino Kerkyras AE, Etaireia touristikis anaptyxis, Voulis 7, 10562 Athens, Řecko.

⁽⁹⁾ Casino Rodos Grande Albergo Delle Rose Boutique Hotel, 4 odos Georgiou Papanikolaou., Rhodes, 85100, Řecko.

⁽¹⁰⁾ Kasino Rhodos, jemuž byla licence udělena ministerským rozhodnutím č. T/633 ze dne 29. května 1996, nebylo ve stížnosti, kterou Komise obdržela, uvedeno, jelikož od privatizace v dubnu 1999 uplatňovalo vstupní poplatek ve výši 15 EUR.

⁽¹¹⁾ V průběhu formálního vyšetřovacího řízení bylo Komisi sděleno, že kasino Korfu bylo dne 30. srpna 2010 zprivatizováno, když na základě mezinárodní výzvy k podání nabídek byl veškerý akciový kapitál společnosti Elliniko Kazino Kerkyras AE prodán společnosti V&T Corfu Ependyseis Kazino AE. Po privatizaci byl vstupní poplatek sláden s obecným poplatkem ve výši 15 EUR na základě ministerského rozhodnutí č. 9206, v němž jsou stanoveny podmínky licence k provozování kasina Korfu (§ 4 odst. 4.1.d.iii) (FEK B'1178/5.8.2010).

II.3 Příslušná ustanovení řeckého zákona

- (13) Před liberalizací trhu v roce 1994 působila v Řecku pouze tři kasina, a to Mont Parnès, Korfu a Rhodos. V té době byla kasina veřejnými podniky a jako kluby ve státním vlastnictví je provozoval řecký úřad pro cestovní ruch (EOT) ⁽¹²⁾. Vstupní poplatek těchto kasin byl stanoven rozhodnutím generálního tajemníka EOT, a to následovně ⁽¹³⁾:

— Mont Parnès: v roce 1991 stanovil EOT vstupní poplatek ve výši 2 000 GRD (přibližně 6 EUR) ⁽¹⁴⁾;

— Korfu: v roce 1992 stanovil EOT vstupní poplatek ve výši 1 500 GRD a v roce 1997 jej upravil na 2 000 GRD;

— Rhodos: v roce 1992 stanovil EOT vstupní poplatek ve výši 1 500 GRD.

- (14) Trh byl na základě zákona č. 2206/1994 liberalizován v roce 1994, kdy se k stávajícím kasinům ve veřejném vlastnictví připojilo šest nově zřízených soukromých kasin ⁽¹⁵⁾. Zákon z roku 1994 umožnil udělit celkem čtrnáct licencí, a to pro tři stávající kasina ve veřejném vlastnictví Rhodos, Mont Parnès a Korfu a jedenáct soukromých kasin, jež měla být zřízena ⁽¹⁶⁾. Z celkem jedenácti plánovaných nových soukromých kasin však byly licence uděleny pouze šesti kasinům, která posléze začala fungovat, a to kasinům Chalkidiki, Loutraki, Soluň, Rio (Achaia), Xanthi (Thrákie) a Syros (v roce 1995 a 1996); zbývajících pět licencí bylo zrušeno.

- (15) Ustanovení § 2 odst. 10 zákona č. 2206/1994 uvádělo, že vstupní poplatek kasin v určitých oblastech bude stanoven ministerským rozhodnutím; v témže rozhodnutí bude stanoven rovněž procentní podíl poplatku,

⁽¹²⁾ Byla provozována jako podniky EOT podle zákona č. 1624/1951, vyhlášky č. 4109/1960 a zákona č. 2160/1993. EOT byl coby provozovatel kasin Korfu a Mont Parnès později nahrazen společností Elliniki Etaireia Touristikis Anaptyxis (společnost pro rozvoj řeckého cestovního ruchu, ETA), kterou zcela vlastnil řecký stát, a to podle zákonů č. 2636/1998 a č. 2837/2000. Společnost ETA provozovala tato dvě kasina do doby, než jim byly uděleny licence podle zákona č. 3139/2003. Kasino Rhodos provozoval EOT až do udělení licence v roce 1996.

⁽¹³⁾ Rozhodnutí generálního tajemníka EOT byla vydána podle zákona č. 1624/1951 a vyhlášky č. 4109/1960, konkrétně se jednalo o: rozhodnutí EOT č. 535633 ze dne 21. listopadu 1991, které stanovilo vstupní poplatek kasina Mont Parnès ve výši 2 000 GRD; rozhodnutí EOT č. 508049 ze dne 24. března 1992, které stanovilo vstupní poplatek kasin Korfu a Rhodos ve výši 1 500 GRD, a rozhodnutí EOT č. 532691 ze dne 24. listopadu 1997, které upravilo vstupní poplatek kasina Korfu na 2 000 GRD.

⁽¹⁴⁾ Regulovaný vstupní poplatek veřejných kasin byl stanoven na 6 EUR, když Řecko v roce 2002 přijalo jako svou měnu euro.

⁽¹⁵⁾ Zákon č. 2206/1994 o zřízení, organizaci a provozování kasin a dohledu nad nimi (FEK A'62/1994).

⁽¹⁶⁾ Licence měly být kasinům uděleny rozhodnutím ministra pro cestovní ruch na základě veřejné mezinárodní výzvy k podání nabídek, kterou měla zorganizovat sedmičlenná komise (§ 1 odst. 7 zákona z roku 1994 s názvem „Udělování licencí kasinům“).

kteří představuje příjem řeckého státu. Dne 16. listopadu 1995 rozhodnutí ministra financí⁽¹⁷⁾ stanovilo, že ode dne 15. prosince 1995 jsou všichni provozovatelé kasin, jejichž činnost je upravena zákonem č. 2206/1994⁽¹⁸⁾, povinni vybírat vstupní poplatek ve výši 5 000 GRD⁽¹⁹⁾ (přibližně 15 EUR)⁽²⁰⁾. V rozhodnutí se vyžaduje, aby provozovatelé kasin odvedli státu 80 % nominální hodnoty každé vstupenky, zatímco zbývajících 20 %, včetně příslušné DPH, má představovat příjem pro kasino⁽²¹⁾. V rozhodnutí je stanoveno, že kasina mohou povolit bezplatný vstup⁽²²⁾. Bez ohledu na částku, kterou skutečně účtují zákazníkům, však musí kasina odvést státu 80 % regulovaného vstupního poplatku⁽²³⁾. Podle rozhodnutí musí kasina odvádět poplatky měsíčně⁽²⁴⁾. Rozhodnutí rovněž obsahuje ustanovení o zvláštních slevách u vstupenek platných po dobu 15 nebo 30 dnů⁽²⁵⁾.

- (16) Všechna nová soukromá kasina zřízená podle zákona č. 2206/1994 od roku 1995 uplatňují ministerské rozhodnutí z roku 1995 a účtují (zpravidla, jak bylo objasněno v předchozím bodě) vstupní poplatek ve výši 15 EUR, s výjimkou kasina Soluň, jak bude vysvětleno dále.

⁽¹⁷⁾ Ministerské rozhodnutí č. 1128269/1226/0015/POL.1292 ze dne 16. listopadu 1995 (FEK 982/B/1995).

⁽¹⁸⁾ Bod 1 ministerského rozhodnutí z roku 1995: „Provozovatelé kasin (zákon č. 2206/1994) jsou povinni vydávat od 15. prosince 1995 jednu vstupenku na osobu podle zvláštních ustanovení uvedených v následujících bodech.“

⁽¹⁹⁾ Bod 5 ministerského rozhodnutí z roku 1995: „Jednotná cena vstupenek do prostor s hracími automaty a stolními hrami činí 5 000 GRD.“

⁽²⁰⁾ Běžná regulovaná cena byla stanovena na 15 EUR, když Řecko v roce 2002 přijalo jako svou měnu euro.

⁽²¹⁾ Bod 7.1 ministerského rozhodnutí z roku 1995: „Z celkové hodnoty vstupenky si 20 % ponechává kasino jako poplatek za vydání vstupenky a k uhrazení nákladů, včetně splatné DPH; zbytek představuje odvod státu.“

⁽²²⁾ Bod 6 ministerského rozhodnutí z roku 1995: „Jestliže kasino z reklamních důvodů či z důvodu závazku v sociální oblasti neúčtuje zákazníkům vstupní poplatek, vydá vstupenku s označením ‚zdarma‘ ze zvláštní série nebo zvláštního počítáče v registrační pokladně.“

⁽²³⁾ Bod 7.2 ministerského rozhodnutí z roku 1995: „Z bezplatných vstupenek se odvádí veřejný poplatek na základě ceny vstupenek pro příslušný den stanovené v bodě 5 tohoto rozhodnutí.“

⁽²⁴⁾ Bod 10.1 ministerského rozhodnutí z roku 1995: „Odvody státu jsou uloženy u příslušného finančního úřadu odpovědného za daň z příjmu do desátého dne každého měsíce s výkazem poplatků vybraných v předchozím měsíci.“

⁽²⁵⁾ Bod 8.1 ministerského rozhodnutí z roku 1995: „S výhradou bodů 2 až 7 je obdobně přípustné [pro provozovatele kasin] vydávat dlouhodobé vstupenky platné po dobu 15 nebo 30 po sobě jdoucích dnů případně jednoho kalendářního měsíce. U těchto dlouhodobých vstupenek lze poskytnout slevu, a to následovně:

a) u vstupenek platných po dobu 15 dnů 40 % celkové hodnoty 15 jednodenních vstupenek; pokud jsou tyto vstupenky vydány pro dva kalendářní týdny, zahrnují poslední dva týdny měsíce období začínající šestnáctý den a končící na konci měsíce;

b) u vstupenek platných po dobu 30 dnů nebo jednoho měsíce 50 % celkové hodnoty 30 jednodenních vstupenek.“

- (17) Kasina Mont Parnès, Korfu a Rhodos ve státním vlastnictví však fungovala i nadále jako kluby EOT⁽²⁶⁾ a až do udělení licencí podle zákona č. 2206/1994 se na ně právní předpisy z let 1994 a 1995 nevztahovaly.

- (18) Z připomínek a vysvětlení vnitrostátních předpisů, které poskytly řecké orgány, Komise vyrozuměla, že systém v praxi fungoval následovně.

- (19) Řecké orgány objasnily, že provozování kasin je v Řecku obecně upraveno zákonem č. 2206/1994. Zvláštní předpisy vztahující se na veřejná kasina, která existovala před přijetím zákona č. 2206/1994, se považují za výjimky, na něž se nevztahují obecná ustanovení zákona (a prováděcí ministerské rozhodnutí z roku 1995), a to až do privatizace těchto kasin a vydání licencí stanovených v zákoně.

- (20) Do doby udělení licencí podle zákona č. 2206/1994 se proto mělo za to, že se na veřejná kasina nevztahuje ministerské rozhodnutí z roku 1995, a to s ohledem na běžný vstupní poplatek ve výši 15 EUR ani s ohledem na požadavek odvést 80 % tohoto poplatku státu. Veřejná kasina začala odvádět 80 % vstupního poplatku teprve po udělení licencí stanovených v zákoně č. 2206/1994 (viz bod 23 a následující body). I pak se však mělo za to, že stávající rozhodnutí EOT, která stanoví výši vstupního poplatku na 6 EUR, představují zvláštní výjimku (stávající *lex specialis*), která se obecnými ustanoveními zákona č. 2206/1994 a ministerským rozhodnutím z roku 1995 nezměnila, cena vstupního poplatku do veřejných kasin zůstala výjimečně na úrovni 6 EUR a tato kasina odváděla 80 % z poplatku ve výši pouze 6 EUR. Rozhodnutí EOT se považovala za neplatná teprve po privatizaci, kdy již kasina nevlastnil zcela stát. Teprve poté začala kasina účtovat běžný vstupní poplatek ve výši 15 EUR a musela státu odvádět 80 % z částky ve výši 15 EUR.

- (21) Ačkoliv se zdá, že toto mělo být pravidlem, s ohledem na částečnou privatizaci kasina Mont Parnès existovala výjimka, jak potvrdil zákon č. 3139/2003 (kteřý obsahoval rovněž ustanovení o pozdější privatizaci kasina

⁽²⁶⁾ V roce 1993 zákon č. 2160/1993 stanovil, že kasina Rhodos, Mont Parnès a Korfu budou nadále fungovat jako kluby provozované EOT na základě právních předpisů upravujících činnost EOT, konkrétně zákona č. 1624/1951, vyhlášky č. 4109/1960 a zákona č. 2160/1993, dokud jim komise pro kasina neudělí licence.

Korfu): v tomto zákoně je výslovně uvedeno, že výše vstupního poplatku do kasina Mont Parnès zůstane ve výši 6 EUR.

- (22) V roce 2000 byl EOT jako provozovatel kasin Korfu a Mont Parnès nahrazen společností Elliniki Etaireia Touristikis Anaptyxis (společnost pro rozvoj řeckého cestovního ruchu, dále jen „ETA“), kterou zcela vlastnil řecký stát, a od konce roku 2000 do roku 2003, kdy byla kasinům provozovaným společností ETA udělena licence podle zákona č. 2206/1994, se začala ETA nejprve dobrovolně a posléze podle § 24 zákona č. 2919/2001 postupně přizpůsobovat požadavkům, která kasinům ukládal zákon č. 2206/1994, s cílem připravit dva kluby, jež byly dříve ve veřejném vlastnictví, na udělení plné licence a privatizaci⁽²⁷⁾. Během tohoto přechodného období odváděla společnost ETA státu 80 % z ceny vstupenek do kasin Mont Parnès a Korfu ve výši 6 EUR.
- (23) V roce 2003 bylo kasino Mont Parnès ve veřejném vlastnictví přeměněno na společnost s ručením omezeným a 49 % jeho kapitálu bylo odprodáno soukromému sektoru⁽²⁸⁾. Licence stanovená v zákoně č. 2206/1994 byla kasinu Mont Parnès udělena v roce 2003 podle zákona č. 3139/2003 (§ 1 odst. 1). Tentýž zákon zachoval výši vstupního poplatku kasina Mont Parnès na úrovni 6 EUR (§ 1 odst. 1 bod vii).
- (24) V případě kasina Korfu byla licence podle zákona č. 2206/1994 společnosti ETA udělena v roce 2003 na základě zákona č. 3139/2003 (§ 1 odst. 3), takže ETA je mohla zahrnout do pozdější privatizace. Ve stejném ustanovení se uvádělo, že výše vstupního poplatku kasina Korfu bude stanovena novým ministerským rozhodnutím, což znamenalo, že neplatí ministerské rozhodnutí z roku 1995. Podle informací, které má Komise k dispozici, však nebylo nové ministerské rozhodnutí vydáno a kasino Korfu nadále účtovalo poplatek ve výši 6 EUR, a to až do své privatizace v srpnu 2010, kdy začalo účtovat poplatek ve výši 15 EUR⁽²⁹⁾.
- (25) V případě kasina Rhodos byla licence podle zákona č. 2206/1994 vydána v roce 1996 ministerským rozhodnutím č. T/633 ze dne 29. května 1996. Kasino však nadále účtovalo nižší vstupní poplatek a na poplatek ve výši 15 EUR přešlo až po své privatizaci v dubnu 1999: do doby privatizace fungovalo pod kontrolou EOT, a uplatňovalo proto rozhodnutí EOT z roku 1992⁽³⁰⁾, které stanovilo výši vstupního poplatku kasina Rhodos ve výši 1 500 GRD.
- (26) Kasino Soluň v soukromém vlastnictví bylo zřízeno a licenci podle zákona č. 2206/1994 obdrželo v roce 1995⁽³¹⁾. Vždy účtovalo nižší poplatek ve výši 6 EUR, který uplatňovala kasina ve veřejném vlastnictví (Mont Parnès a Korfu), a to na základě legislativní vyhlášky č. 2687/1953⁽³²⁾, která stanoví, že podnikům založeným s pomocí zahraničních investic je poskytnuto přinejmenším stejně příznivé zacházení jako v případě jiných podobných podniků v zemi⁽³³⁾. Když byla tato záležitost jednou nadnesena, správce kasina (tj. Hyatt Regency) požádal, aby byl vstupní poplatek kasina Soluň stanoven ve stejné výši jako v případě kasina Mont Parnès, tj. na 6 EUR. Po obdržení stanoviska Právní rady státu (stanovisko č. 631/1997) byla tato žádost schválena. Od doby vydání licence kasinu Soluň v roce 1995 se na toto kasino vztahoval požadavek odvádět státu 80 % nominální hodnoty vstupenek⁽³⁴⁾.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (27) V případě kasina Mont Parnès byla společnost ETA nahrazena společností Elliniko Kazino Parnithas AE, dceřinou společností ETA, která byla zřízena v roce 2001.
- (28) Kasino Mont Parnès bylo částečně zprivatizováno dne 10. května 2003, a to prodejem 49 % akcií společnosti Elliniko Kazino Parnithas AE na základě mezinárodní výzvy k podání nabídek společnosti Athens Resort Casino Anonymi Etaireia Symmetochon AE, kterou založil úspěšný uchazeč, konsorcium Hyatt Regency – Elliniki Technodomiki. Společnost Elliniko Kazino Parnithas byla založena v roce 2001 jako dceřiná společnost ETA. ETA byla založena v roce 1998 a v roce 2000 nahradila EOT jako správce kasin Mont Parnès a Korfu (viz rovněž poznámka pod čarou 12).
- (29) Podle informací získaných od řeckých orgánů v průběhu formálního vyšetřovacího řízení bylo kasino Korfu zprivatizováno dne 30. srpna 2010, a to prodejem veškerého akciového kapitálu společnosti Elliniki Kazino Kerkyras AE na základě mezinárodní výzvy k podání nabídek společnosti V&T Corfu Ependyseis Casino AE, kterou založil úspěšný uchazeč, konsorcium Vivere Entertainment Emporiki & Symmetochon AE – Theros International Gaming Inc. Společnost Elliniki Kazino Kerkyras AE byla založena v roce 2001 jako dceřiná společnost ETA.
- (30) Viz poznámka pod čarou 13.
- (31) Referenční číslo zveřejnění FEK 904, 6.12.1994.
- (32) Legislativní vyhláška č. 2687/1953 týkající se investic a ochrany zahraničních finančních prostředků.
- (33) Na kasino Soluň se začala ustanovení legislativní vyhlášky č. 2687/1953 vztahovat na základě nařízení prezidenta (PD) č. 290/1995, v němž se uvádělo, že tomuto kasinu je přiznáno stejné zacházení jako kasinům Mont Parnès a Korfu.
- (34) Body 16–18 v rozhodnutí o zahájení řízení.
- (35) Body 19–23 v rozhodnutí o zahájení řízení.

- (30) Komise rovněž podotkla, že se nezdá, že by byla úroveň zdanění stanovena podle situace jednotlivého kasina⁽³⁶⁾; Komise vyvodila předběžný závěr, že opatření je selektivní⁽³⁷⁾.
- (31) Komise se domnívala, že sporné opatření může narušit hospodářskou soutěž mezi kasiny v Řecku a na trhu pro nabývání podniků v Evropě. Komise uvedla, že plně respektuje právo členských států regulovat hazardní hry na svém území s výhradou práva EU, nesouhlasí však s tím, že dotyčné opatření nemůže narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Provozovatelé v tomto odvětví jsou často mezinárodní hotelové skupiny, jejichž investiční rozhodnutí mohla být tímto opatřením ovlivněna, a kasina mohou do Řecka přitahovat turisty. Komise proto vyvodila závěr, že opatření může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy⁽³⁸⁾.
- (32) Komise zastávala předběžně názor, že opatření představuje protiprávní podporu, jelikož bylo řeckými orgány zavedeno bez předchozího schválení Komisí, a že může být požadováno navrácení podpory s výhradou článku 15 procesního nařízení⁽³⁹⁾.
- (33) Komise nezjistila žádné důvody, na jejichž základě by bylo možno sporné opatření považovat za slučitelné s vnitřním trhem; zdálo se, že opatření představuje neoprávněnou provozní podporu pro kasina využívající opatření⁽⁴⁰⁾.
- (34) Komise poznamenala, že pokud se potvrdí její obavy, že opatření obsahuje neslučitelnou státní podporu, bude muset podle čl. 14 odst. 1 procesního nařízení nařídit, aby Řecko od příjemců požadovalo navrácení podpory, není-li to v rozporu s obecnými zásadami práva⁽⁴¹⁾.

IV. PŘIPOMÍNKY ŘECKÝCH ORGÁNŮ A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (35) V průběhu formálního vyšetřovacího řízení obdržela Komise připomínky Řecka, zástupce společnosti Elliniko Kazino Parnithas AE (dále jen „kasino Mont Parnès“) a zástupců soukromého kasina v Loutraki (dále jen „kasino Loutraki“).

⁽³⁶⁾ Body 26–28 a bod 37 v rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽³⁷⁾ Body 24–29 v rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽³⁸⁾ Body 30–32 v rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽³⁹⁾ Body 34–35 v rozhodnutí o zahájení řízení (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Body 36–38 v rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁴¹⁾ Body 39–40 v rozhodnutí o zahájení řízení.

IV.1 Připomínky Řecka a kasina Mont Parnès

- (36) Připomínky, které předložil zástupce kasina Mont Parnès využívajícího opatření, a připomínky obdržené od řeckých orgánů jsou v podstatě totožné a budou v tomto oddíle shrnuty společně.

IV.1.1 Existence podpory

- (37) Řecké orgány i kasino Mont Parnès popírají existenci státní podpory. Tvrdí, že stát nepřišel o žádné příjmy, nebo v případě, že by tomu tak bylo, že kasina nezískala žádnou výhodu.
- (38) Řecké orgány uvedly, že rozdíl v ceně je pouze otázkou regulace cen, jelikož vybíraná daň představuje stejný podíl z příslušné ceny vydaných vstupenek.
- (39) Podle řeckých orgánů není cílem, který sleduje stanovení výše poplatku a požadování odvodu pro stát, zvýšení příjmů státu, nýbrž snaha odradit od hazardních her osoby s nízkými příjmy. Skutečnost, že účtování poplatku vytváří rovněž veřejné příjmy, nemění jeho povahu coby kontrolního opatření. Řecké orgány proto zastávají názor, že požadavek, aby byla zákazníkům vstupujícím do herních oblastí kasin vydána vstupenka se stanovenou cenou, představuje správní kontrolní opatření, které ukládá účtování poplatku, nemá však povahu daně, a nelze je považovat za daňovou zátěž, jak bylo uvedeno v rozhodnutí Rady státu, nejvyššího správního soudu v Řecku, č. 4027/1998⁽⁴²⁾.

- (40) Pokud jde o rozdíly v cenách jednotlivých kasin, Řecko uvádí, že se hospodářská a sociální situace jednotlivých kasin liší a není srovnatelná. Řecké orgány tvrdí, že rozdíl mezi poplatky je odůvodněný na základě cílů veřejné politiky: zejména tvrdí, že situace jednotlivých kasin odůvodňuje stanovení jiných cen vstupenek u kasin, která se nacházejí v blízkosti velkých městských center, a u kasin na venkově, kde bydlí převážně venkovské obyvatelstvo, jež má většinou nižší příjmy a nižší úroveň dosaženého vzdělání a je více třeba je odrazovat od hazardních her než obyvatele v městských oblastech, a je zcela v souladu s touto praxí.

⁽⁴²⁾ Podle Rady státu jsou důvody tyto: a) legislativa v souladu s cíli zákona vyžaduje prodej vstupenek pouze osobám, které vstupují do herní oblasti, a nikoli uživatelům ostatních služeb, které jsou poskytovány v příslušných prostorách (hotel, restaurace atd.); b) cena vstupenek není zahrnuta do státních příjmů uvedených v § 2 odst. 6 zákona č. 2206/1994 a c) legislativa stanovila možnost zavést jednotné opatření pro všechna kasina, na něž se vztahuje zákon č. 2206/1994, nebo přijmout individuální opatření, pokud se usuzuje, že pro to existují zvláštní důvody.

- (41) Stěžovatel, kasino Loutraki, poznamenal, že když bylo kasino Korfu v roce 2010 zprivatizováno, vzrostla cena vstupního poplatku z 6 EUR na 15 EUR, což je podle kasina Loutraki v rozporu s tvrzeními týkajícími se veřejné politiky; řecké orgány odpověděly, že odlehlá zeměpisná poloha ostrova Korfu znamená, že toto kasino nesoutěží s ostatními řeckými kasiny, takže nemůže dojít k narušení hospodářské soutěže. Řecké orgány dále tvrdí, že je nezbytné, aby byla výše vstupního poplatku odrazující s cílem ochránit obyvatele Korfu, jelikož změna provozních podmínek kasina po privatizaci nevyhnutelně povede k výraznému zvýšení počtu provozních hodin, celkové úrovně jeho činnosti a jeho přitažlivosti.
- (42) Pokud existuje nějaká výhoda, která byla poskytnuta kasinům s nižším vstupním poplatkem, jelikož přilákají více zákazníků, řecké orgány a kasino Mont Parnès nesouhlasí s názorem, že se musí nutně jednat o ztrátu veřejných příjmů. Není rovněž jisté, zda by v případě, že by byl vstupní poplatek vyšší, tyto údajní příjemci podpory vytvořili vyšší příjmy pro stát, takže údajná ztráta příjmů je hypotetická. Řecké orgány a kasino Mont Parnès tvrdí, že výhoda v podobě nižšího vstupního poplatku je poskytnuta zákazníkovi a že část poplatku, kterou si ponechává kasino, činí více v případě kasin, která účtují poplatek ve výši 15 EUR, což představuje výhodu pro kasina s vyšším vstupním poplatkem.
- (43) Řecké orgány a kasino Mont Parnès tvrdí, že neexistuje žádný dopad na hospodářskou soutěž ani na obchod, jelikož každé kasino obsluhuje místní trh. Zpochybňují možnost hospodářské soutěže s ostatními formami hazardních her, jak se tvrdí v rozhodnutí o zahájení řízení, a podotýkají, že hazardní hry prostřednictvím internetu jsou v současnosti v Řecku nelegální.
- (44) Řecké orgány a kasino Mont Parnès uvedly, že i kdyby se uznalo, že nižší vstupní poplatek ve výši 6 EUR mohl ovlivnit nebo dosud ovlivňuje rozhodnutí zahraničních společností investovat do kasin v Řecku, zahraniční společnost může vždy využít legislativní vyhlášku č. 2687/1953, jak to učinila společnost Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki (Thessaloniki) AE v případě kasina Soluň.
- (45) Stěžovatel tvrdí, že příjemci mohou povolit bezplatný vstup, přičemž musí přesto odvést 80 % poplatku, což podle jeho názoru velmi jasně dokládá, že opatření představuje státní podporu; řecké orgány odpověděly, že tato praxe je výjimečná, jelikož kasina tuto možnost využívají k tomu, aby bezplatný vstup nabídly především zákazníkům z řad VIP nebo celebrit, a že tato praxe je v rozporu s daňovým právem (zákon č. 2238/1994), jelikož se odvod státu ve výši 80 % ceny vstupenky z vlastních zdrojů podniku neuznává jako produktivní výdaj a nelze jej odečíst od příjmů společnosti, takže společnost uplatňující tento postup nese značnou daňovou zátěž.
- (46) Orgány a kasino Mont Parnès Komisi upozornily na další rozdíly mezi kasiny na základě různých daňových a regulačních opatření. Uvedly, že tyto rozdíly zvýhodňují stěžovatele, kasino Loutraki, a vyrovnávají výhody, které mají příjemci v důsledku nižšího vstupního poplatku. Každé kasino zejména odvádí státu určitou část hrubého ročního zisku, podle zákona však kasino Loutraki odvádí nižší část než ostatní kasina. Komise především podotýká, že pokud by skutečně existovala jiná opatření, na která odkázaly řecké orgány a kasino Mont Parnès, pak tato opatření mohou představovat zvláštní opatření podpory ve prospěch kasina Loutraki, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v použitelných právních předpisech EU v oblasti státních podpor. Tato opatření se však každopádně liší od posuzovaného opatření a nespádají do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí.
- (47) Řecko rovněž uvedlo, že zvažuje možnost změny své cenové politiky u kasin s cílem odstranit diskriminaci mezi nimi. Dosud však Komisi o zavedení takovéto změny neinformovalo.
- (48) Řecké orgány a kasino Mont Parnès nepředložily žádné připomínky týkající se slučitelnosti a zákonnosti podpory.

IV.1.2. Vyčíslení a vrácení podpory

- (49) Alternativně řecké orgány a kasino Mont Parnès tvrdí, že i pokud by se zjistilo, že posuzované opatření představuje protiprávní a neslučitelnou státní podporu, bylo by vrácení této podpory v rozporu se dvěma zásadami.

— Bylo by v rozporu se zásadou přiměřených očekávání občana. Otázka vstupního poplatku do kasin, a zejména skutečnost, nakolik vstupní poplatek představuje pro kasina finanční zátěž, byla předložena Radě státu přibližně před patnácti lety⁽⁴³⁾. Rada státu na základě vnitrostátního práva rozhodla, že vstupní poplatek nemá povahu daně, což nepřímě prokazuje, že pro kasina nepředstavuje ekonomickou zátěž. Kasina využívající opatření mohla proto přiměřeně jednat na základě předpokladu, že rozdíl v poplatcích nevyvolává otázku státní podpory, jelikož podle vnitrostátního práva se tyto poplatky nepovažovaly za ekonomickou zátěž.

— Bylo by v rozporu se zásadou, že by se právo nemělo uplatňovat zneužívajícím způsobem. Řecké orgány a kasino Mont Parnès tvrdí, že vzhledem k tomu, že

⁽⁴³⁾ Rada státu, rozhodnutí č. 4027/1998. Viz rovněž poznámka pod čarou 39.

kasino Loutraki podalo Komisi stížnost až po patnácti letech od přijetí sporného opatření (v roce 1995), zneužívá své právo obrátit se na Komisi při obraně svých zájmů a práv na základě pravidel týkajících se státních podpor, která jsou obsažena v SFEU.

- (50) Pokud jde o výpočet částky, jež má být navržena, řecké orgány a kasino Mont Parnès zpochybnily výpočet, který navrhlo kasino Loutraki, podle něhož se má rozdíl v dani za zákazníka, kterou vybrala kasina s vyšším vstupním poplatkem a kasina s nižším vstupním poplatkem, vynásobit počtem zákazníků kasin využívajících opatření. Tento výpočet je podle jejich názoru chybný a svévolný, jelikož není jisté, zda by v případě vyšší ceny vstupenky měla kasina Mont Parnès, Soluň a Korfu⁽⁴⁴⁾, která jsou údajnými příjemci podpory, stejnou klientelu.

IV.2 Přípomínky kasina Loutraki

- (51) Kasino Loutraki tvrdí, že opatření stanovená ve vnitrostátních právních předpisech představují daňovou diskriminaci ve prospěch některých kasin, jelikož se jednotný odvod státu ve výši 80 % vstupního poplatku do kasin vztahuje na různé daňové základy, konkrétně na dvě různé ceny vstupenek stanovené státem. Vstupní poplatek do kasin využívajících opatření je podstatně nižší než vstupní poplatek u ostatních kasin (6 EUR namísto 15 EUR), což pro stát znamená ztrátu příjmů a vzhledem k narušení hospodářské soutěže, které to způsobuje, představuje státní podporu.
- (52) Kasino Loutraki dále uvádí, že opatření není objektivně odůvodněné, jelikož uložení nižšího vstupního poplatku kasinům využívajícím opatření je ve skutečnosti v rozporu se sociálním cílem a s odůvodněním a charakteristikou stanovení výše vstupního poplatku kasin, jímž se zabývalo rozhodnutí Rady státu č. 4027/1998. Kasino Loutraki uvádí, že nelze přiměřeně tvrdit, že účtováním odlišných cen vstupenek lze dosáhnout správních kontrol a sociální ochrany – v případě kasina Mont Parnès, které se nachází přibližně pouze 20 km od centra Atén, činí vstupní poplatek 6 EUR, zatímco v Loutraki, přibližně 85 km od centra Atén, činí vstupní poplatek 15 EUR; v kasinu Soluň, které se nachází přibližně pouze 8 km od centra Soluně, činí vstupní poplatek 6 EUR, zatímco na Chalkidiki, přibližně 120 km od centra Soluně, činí 15 EUR.
- (53) Kasino Loutraki podotýká, že Řecko původně tvrdilo, že nižší vstupní poplatek ve výši 6 EUR je odůvodněn zvláštní situací každého kasina využívajícího opatření, která souvisí zejména s jeho zeměpisnou polohou (určující některé hospodářské, sociální, demografické a jiné zvláštní znaky), avšak po privatizaci v srpnu 2010 začalo kasino Korfu účtovat poplatek ve výši 15 EUR bez jakéhokoliv vysvětlení, proč již tyto zvláštní okolnosti neplatí.

⁽⁴⁴⁾ Kasino Rhodos zde není uvedeno, jelikož od roku 1999 uplatňuje poplatek ve výši 15 EUR, a tudíž by se jej případně navrácení podpory vzhledem k desetileté promlčecí lhůtě stanovené v článku 15 procesního nařízení netýkalo.

- (54) Co se týká vyčíslení částky, jež má být navržena, kasino Loutraki tvrdí, že dotyčnou částku představuje rozdíl v dani odvedené za zákazníka, který je vynásoben počtem zákazníků kasin využívajících opatření.

- (55) Pokud jde o zvláštní opatření, na něž odkázaly řecké orgány a kasino Mont Parnès a která podle jejich názoru zvýhodňují kasino Loutraki, přičemž hlavním opatřením je to, že kasino Loutraki údajně odvádí státu nižší podíl hrubého ročního zisku než ostatní kasina, kasino Loutraki tvrdí, že v praxi platí stejnou částku jako jeho konkurenti, a to na základě zvláštní dohody s orgány.

V. POSOUZENÍ

- (56) Posuzované opatření spočívá v daňové diskriminaci ve prospěch některých kasin, kterou řecké orgány zavedly současným uplatňováním řady předpisů⁽⁴⁵⁾, které stanoví jednotný odvod ve výši 80 % vstupního poplatku kasin a různé regulované ceny pro kasina ve veřejném vlastnictví a kasina v soukromém vlastnictví, a to 6 EUR v případě kasin ve veřejném vlastnictví a 15 EUR v případě kasin v soukromém vlastnictví, což pro soukromá kasina představuje konkurenční nevýhodu⁽⁴⁶⁾.

V.1 Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- (57) V zájmu zjištění, zda opatření představuje státní podporu, na niž se vztahuje Smlouva o fungování Evropské unie (SFEU), musí Komise posoudit, zda opatření splňuje podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 této smlouvy. V čl. 107 odst. 1 se uvádí: „Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.“
- (58) Komise v souladu s tím posoudí, zda sporné opatření splňuje všechny čtyři podmínky, které se požadují, má-li opatření představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1.

⁽⁴⁵⁾ Zejména legislativní vyhláška č. 2687/1953; zákon č. 2206/1994; ministerské rozhodnutí 1128269/1226/0015/POL.1292 ze dne 16. listopadu 1995 (FEK 982/B/1995) a zákon č. 3139 ze dne 30. dubna 2003.

⁽⁴⁶⁾ Posuzované opatření se týká veřejných kasin a jednoho soukromého kasina, Soluň, kterému bylo na základě výjimky přiznáno stejné zacházení jako veřejným kasinům, jak je v tomto rozhodnutí objasněno na jiném místě.

V.1.1 Poskytnutá výhoda

- (59) Aby opatření představovalo státní podporu, musí příjemcům poskytovat výhodu v podobě osvobození od poplatků, které by museli obvykle hradit ze svých rozpočtů.
- (60) Řecké orgány za prvé uvedly, že opatření nespadá do oblasti působnosti pravidel státní podpory, jelikož výše příspěvku, který musí všechna kasina působící v Řecku odvádět státu, je stejná a činí 80 % hodnoty každé vstupenky, přičemž rozdíl v zacházení vyplývá z cenové politiky stanovené v právních předpisech z let 1994 a 1995, které určily výši vstupního poplatku kasin, jimž byla udělena licence podle zákona č. 2206/1994, na 15 EUR.
- (61) Řecké orgány rovněž tvrdí, že vstupní poplatek je pouze správním kontrolním opatřením a nemá povahu daně, jelikož podle rozhodnutí Rady státu č. 4025/1998 má stanovení výše vstupního poplatku do kasin sociální povahu a nepředstavuje daňové opatření.
- (62) Především je třeba uvést, že stanovení výše poplatků zákonem č. 2206/1994 nelze snadno popsat jako typickou cenovou politiku, jelikož se zdá, že všechna kasina mohou zákazníkům účtovat nižší vstupní poplatek či jim dokonce povolit bezplatný vstup, ačkoliv ve všech případech musí státu odvést 80 % hodnoty vydané vstupenky bez ohledu na částku, která byla zákazníkovi skutečně účtována.
- (63) Při uplatňování pravidel EU v oblasti státních podpor není každopádně důležité, zda je posuzované opatření daňovým opatřením nebo opatřením týkajícím se stanovení ceny, jelikož se článek 107 vztahuje na podpory „v jakékoli formě“, které poskytují výhodu. Skutečnost, že prvořadým cílem není vytvoření daňových příjmů, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby se toto opatření nepokládalo za státní podporu.
- (64) I pokud se připustí, že stanovení výše vstupního poplatku kasin může mít sociální cíl, je nutno otázku, zda opatření představuje výhodu rovnající se státní podpoře, posoudit z hlediska dopadů na jednotlivé podniky, aby bylo možno určit, zda některé podniky přispívají k veřejným příjmům méně. Vzhledem ke skutečnosti, že výjimka týkající se uplatňování obecného vstupního poplatku ve výši 15 EUR byla konkrétním kasinům udělena jednotlivě, a zejména vzhledem k tomu, že odvod státu ve výši 80 % je nutno platit na základě nižšího vstupního poplatku, který tato kasina požadují (v zásadě viz výše), je těmto kasinům poskytnuta výhoda.
- (65) Komise uznává právo členských států vymezit na základě svého vnitrostátního práva určité opatření jako daňové opatření či jinak. Posouzení ze strany Komise není v žádném případě zaměřeno na výklad vnitrostátního práva. Toto opatření však umožňuje pravidelné průběžné odvody státu ve výši 80 % ceny každé vstupenky vydané každým kasinem. Komise mimoto podotýká, že podle vnitrostátního práva (zejména zákona č. 2206/1994 a ministerského rozhodnutí z roku 1995) musí být splatné částky uloženy u příslušného finančního úřadu odpovědného za daň z příjmu⁽⁴⁷⁾. Ačkoliv klasifikace opatření podle vnitrostátního práva zůstává nedotčena, Komise poznamenává, že opatření má účinky podobné účinkům daňového opatření. V souladu s tím bude proto Komise výhradně pro účely tohoto rozhodnutí a posouzení podle práva EU v oblasti státních podpor odkazovat na opatření jako na „daňové opatření“, „daň“ nebo „zdanění“.
- (66) Posuzované opatření, tj. daňová diskriminace způsobená společným účinkem jednotné daně ze vstupu uplatňované na různé regulované vstupní poplatky, znamená pro kasina v Řecku, která vlastní stát, výhodu oproti kasinům v soukromém vlastnictví. Společný účinek těchto dvou opatření státu je ten, že zatímco kasina v soukromém vlastnictví musí státu odvádět daň ze vstupu ve výši 12 EUR za osobu (80 % z 15 EUR), kasina ve vlastnictví státu platí pouze 4,80 EUR (80 % z 6 EUR)⁽⁴⁸⁾.
- (67) Tímto opatřením řecký stát zbavuje veřejná kasina zátěže, kterou by musela jinak nést, pokud by zdanění nebylo diskriminační a bylo by z hlediska hospodářské soutěže neutrální. Nediskriminační zdanění, které je z hlediska hospodářské soutěže neutrální, bylo v Řecku v zásadě zavedeno zákonem č. 2206/1994 o zřízení, organizaci a provozování kasin a o dohledu nad nimi, který stanovil vstupní poplatek ve výši 15 EUR a daň odváděnou státu ve výši 80 % z tohoto vstupního poplatku. Řecký stát však tento nediskriminační a z hlediska hospodářské soutěže neutrální systém zdanění neuplatňuje na veřejná kasina (ani na soukromé kasino Soluň, s nímž se zachází stejně) a místo toho jim povolil hradit daň ze vstupu ve výši pouze 4,80 EUR: proto tyto podniky zvýhodnil. Tato kasina hradí ze svého celkového příjmu nižší daň za osobu. Jejich celkové příjmy

(47) Bod 10.1 ministerského rozhodnutí z roku 1995, citovaného výše: „Odvody státu jsou uloženy u finančního úřadu odpovědného za daň z příjmu podniků do desátého dne každého měsíce s výkazem poplatků vybraných v předchozím měsíci“.

(48) Bez ohledu na výše uvedený odkaz na veřejná kasina Komise podotýká, že na základě výjimky se nižší vstupní poplatek veřejných kasin vztahuje rovněž na jedno kasino v soukromém vlastnictví, a to Soluň, jak je v tomto rozhodnutí objasněno na jiném místě.

zahrnují nejen příjmy plynoucí ze vstupních poplatků (výhradně z ceny vstupenek), nýbrž rovněž z jiných zdrojů výnosů, jako jsou hazardní hry, ubytování, služby barů a restaurací, představení atd.

- (68) Podle ustálené judikatury zahrnuje státní podpora nejen pozitivní výhody, nýbrž rovněž opatření, která snižují výdaje, jež jsou obvykle hrazeny z rozpočtu podniku, a která tudíž sice nepředstavují dotace v úzkém slova smyslu, mají však podobný charakter a stejný účinek⁽⁴⁹⁾. Tato výhoda může být poskytnuta prostřednictvím různých forem snížení daňové zátěže podniků, včetně snížení daňového základu.
- (69) V tomto případě získala kasina Korfu, Mont Parnès a Soluň (a do roku 1999 rovněž kasino Rhodos)⁽⁵⁰⁾ výhodu podobnou snížení daňového základu, jelikož se (jak bylo objasněno výše) na tato kasina vztahují zvláštní ustanovení, podle nichž je daň, kterou odvádějí za osobu, jíž je povolen vstup do kasina, na nižší úrovni, než je úroveň, která je uložena ostatním kasinům.
- (70) Řecké orgány uvedly, že přímou výhodu z nižšího vstupního poplatku má zákazník. I kdyby však bylo možno tvrdit, že výhodu v důsledku nižší daně ze vstupu mají rovněž zákazníci, jelikož platí nižší celkovou cenu, nebrání to tomu, aby opatření poskytovalo výhodu příslušným podnikům, v tomto případě kasinům využívajícím opatření, jelikož tyto podniky platí nižší částku daně z obdrženého poplatku za zákazníka.
- (71) V případech týkajících se daní bylo prokázáno, že osvobození od daně placené jmenovitě zákazníkem, kterou však vybírá dodavatel, může představovat státní podporu stejně jako jiné pobídky pro spotřebitele, aby nakupovali konkrétní zboží a služby⁽⁵¹⁾.
- (72) V souladu s minulou praxí se Komise domnívá, že snížení daní u spotřebitelů může představovat státní podporu pro podniky, je-li toto snížení podmíněno využíváním konkrétního zboží nebo služby konkrétního podniku⁽⁵²⁾. Tvrzení, že přímou výhodu má spotřebitel, proto nebrání tomu, aby se opatření považovalo za státní podporu.
- (73) Vzhledem k běžné obchodní praxi kasin v Řecku spočívající v upuštění od vstupního poplatku při současném odvodu daně ze vstupu státu (80 % nominální hodnoty vstupenek) je výhoda poskytnutá veřejným kasinům prostřednictvím daňové diskriminace ještě větší, jelikož náklady na vstup zákazníka jsou u soukromých kasin,

u nichž splatná daň ze vstupu činí 12 EUR, podstatně vyšší než je tomu u veřejných kasin, která musí z celkových příjmů ze své činnosti financovat pouze částku ve výši 4,80 EUR.

- (74) Řecké orgány uvedly, že praxe spočívající v povolování bezplatného vstupu do kasin využívajících opatření v určitých dnech v týdnu je výjimečná. Ve vnitrostátních právních předpisech (ministrské rozhodnutí z roku 1995) je však toto výslovně umožněno. Řecko tvrdilo, že tato praxe je vyhrazena pro VIP nebo celebrity, Komise však má k dispozici důkazy ve formě veřejně dostupných informací, jako jsou letáky nabízející bezplatný vstup, jež jsou distribuovány v novinách nebo zveřejněny na internetu, prokazující, že v určitých dnech v týdnu (a to každý týden) je všem zákazníkům běžně umožněn bezplatný vstup (kasino Soluň na svých internetových stránkách například uvádí, že od neděle do čtvrtka trvale umožňuje bezplatný vstup)⁽⁵³⁾. Nezdá se, že by u kasin využívajících opatření byla tato praxe spočívající v bezplatném vstupu výjimečná.
- (75) Řecko tvrdilo, že tato praxe je v rozporu s vnitrostátním daňovým právem; Komise podotýká, že možnost povolit bezplatný vstup je výslovně uvedena ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se kasin a že kasina využívající opatření ji zjevně uplatňují.
- (76) Řecko uvedlo, že odvod státu ve výši 80 % ceny vstupenky hrazený z vlastních zdrojů kasina se neuznává jako produktivní výdaj a podle řeckého daňového zákona jej nelze odpočítat od příjmů společnosti, takže se společnost, která uplatňuje tuto praxi, vystavuje značné daňové zátěži. Komise poznamenává, že tato argumentace ve skutečnosti podporuje tvrzení stěžovatele, že kvůli značné daňové zátěži vyplývající z placení daně z vlastních příjmů si soukromé kasino ve skutečnosti nemůže dovolit, aby umožňovalo bezplatný vstup; podporuje tudíž tvrzení, že kasina s nižším vstupním poplatkem jsou zvýhodněna.
- (77) Řecko rovněž tvrdilo, že vzhledem ke skutečnosti, že si kasina ponechávají 20 % z rozdílného vstupního poplatku, je výhoda poskytnutá kasinům účtující vyšší cenu, která zajišťuje čistý příjem ve výši 3 EUR v porovnání s částkou ve výši 1, 20 EUR, kterou získají veřejná kasina. Toto tvrzení je zavádějící, jelikož opomíjí dvě skutečnosti, jež mají pro náležité pochopení skutečných účinků opatření narušujících hospodářskou soutěž zásadní význam. Na straně jedné skutečnost, že orgány stanovily ceny vstupenek, včetně daně ze vstupu, u některých kasin na nižší úrovni, což tato kasina činí přitažlivějšími pro zákazníky, a toto i) mění poptávku v porovnání se strukturou, která by existovala, pokud

⁽⁴⁹⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2001 ve věci C-143/99 *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Sb. rozh. 2001, s. I-8365.

⁽⁵⁰⁾ Kasino Rhodos začalo účtovat vstupní poplatek ve výši 15 EUR po své privatizaci v roce 1999 a od té doby odvádělo 80 % z tohoto vstupního poplatku.

⁽⁵¹⁾ Viz například věc C76/2003 týkající se rozhodnutí Komise ze dne 26. května 2010 o státní podpoře v podobě daňové dohody o narovnání, kterou Belgie poskytla společnosti Umicore SA (bývalá společnost „Union Minière SA“) (Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 76).

⁽⁵²⁾ Rozhodnutí Komise 98/476/ES ze dne 21. ledna 1998 o daňových úlevách podle § 52 odst. 8 německého zákona o dani z příjmu (Úř. věst. L 212, 30.7.1998, s. 50).

⁽⁵³⁾ Kasino Soluň nabízí bezplatný vstup od neděle do čtvrtka (od 10. ledna) v době od 07:00 do 20:00 h: <http://www.regencycasinos.gr/en-GB/Promotion/Kliroseis/Kliroseis.aspx>

by kasina soutěžila pouze na základě svých vlastních schopností, tj. na základě individuálního rozsahu a kvality poskytovaných služeb, a ii) za jinak stejných podmínek uměle zvyšuje počet vstupů. Příjem ze vstupních poplatků představuje na druhou stranu (jak bylo objasněno výše) pouze omezenou část celkových příjmů, které zákazník, jehož kasino přiláká, vytvoří pro podnik a z nichž musí kasina platit daň ze vstupu.

- (78) Skutečnost, že daňová diskriminace poskytuje výhodu, se uznává v samotných vnitrostátních právních předpisech. Jak uvedly řecké orgány, kasino Soluň může účtovat nižší vstupní poplatek a odvádět nižší daň na základě legislativní vyhlášky z roku 1953, podle níž je podnikům založeným s pomocí zahraničního kapitálu přiznáno nejpříznivější zacházení poskytované domácím podnikům. Ačkoliv řecké orgány trvají na tom, že dotyčný režim není výhodný, uplatňují tento právní předpis na kasino Soluň z toho důvodu, že představuje nejpříznivější zacházení poskytované domácím podnikům na rozdíl od nevýhodnějšího zacházení uplatňovaného na ostatní soukromá kasina.
- (79) Alternativně řecké orgány a kasino Mont Parnès upozorňují na další rozdíl mezi kasiny na základě daňových nebo regulačních opatření, které podle nich zvýhodňují stěžovatele, kasino Loutraki, a vyrovnávají tudíž případné výhody, které mají příjemci v důsledku nižšího vstupního poplatku⁽⁵⁴⁾; Komise poznamenává, že tvrzení, že by jedno opatření (rozdíl ve všeobecném zdanění) mělo být vyrovnáno jiným opatřením (rozdíl v cenách vstupenek a zvláštní daň odváděná z těchto vstupenek), nelze uznat jako argument podporující názor, že posuzované opatření nepředstavuje podporu. Tyto aspekty se každopádně liší (jak již bylo zmíněno) od posuzovaného opatření a nespádají do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí (viz 46. bod odůvodnění).
- (80) Komise vyvozuje závěr, že posuzované opatření, tj. daňová diskriminace vyplývající ze společného účinku jednotné daně ze vstupu uplatňované na různé regulované ceny, zvýhodňuje kasina s nižším vstupním poplatkem.

V.1.2 Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (81) Výše uvedenou výhodu lze přičíst státu a je financována ze státních prostředků.

⁽⁵⁴⁾ Každé kasino odvádí státu určitou část hrubého ročního zisku; hlavním uváděným opatřením je opatření, podle něhož zákon od kasina Loutraki vyžaduje nižší podíl než od ostatních kasin. Kasino Loutraki však během formálního vyšetřovacího řízení uvedlo, že v praxi platilo stejnou částku jako jeho konkurenti, a to na základě zvláštní dohody s orgány.

- (82) Jak bylo objasněno výše, daňová diskriminace je výsledkem řady správních aktů, vyhlášek a nařízení přijatých řeckým státem, včetně zejména: zákona č. 2206/1994, ministerského rozhodnutí z roku 1995, zákona č. 3139 ze dne 30. dubna 2003, legislativní vyhlášky č. 2687/1953, rozhodnutí generálního tajemníka EOT (spravujícího veřejná kasina) vydaných v souladu se zákonem č. 1624/1951 a vyhláškou č. 4109/1960, konkrétně rozhodnutí EOT č. 535633 ze dne 21. listopadu 1991, které stanoví vstupní poplatek kasina Mont Parnès ve výši 2 000 GRD, a rozhodnutí EOT č. 508049 ze dne 24. března 1992, které stanoví vstupní poplatek kasin Korfu a Rhodos ve výši 1 500 GRD (v případě Korfu byl tento poplatek rozhodnutím č. 532691 ze dne 24. listopadu 1997 později upraven na 2 000 GRD), a licencí udělených každému kasinu podle vnitrostátního práva, které potvrzují příslušný vstupní poplatek a povinnost odvádět 80 % vstupního poplatku platného pro dané kasino.
- (83) Daňová diskriminace je mimoto financována ze státních prostředků. Jestliže stát promine příjmy, které by jinak vybral od podniku, je příslušné opatření financováno ze státních prostředků.
- (84) Z daňového hlediska vyplývá v tomto případě výhoda poskytnutá veřejným kasinům z umělého snížení daňového základu, z něhož se odvádí 80 % daň ze vstupu, tj. z běžné nominální hodnoty vstupenky ve výši 15 EUR na 6 EUR v případě veřejných kasin.
- (85) Soudní dvůr rozhodl⁽⁵⁵⁾, že pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU vede takovéto diskriminační snížení daňového základu ke ztrátě daňových příjmů státu, která se rovná spotřebě státních prostředků. V posuzovaném případě se řecký stát vzdává daňových příjmů plynoucích z veřejných kasin ve výši 7,20 EUR za vstup, což je rozdíl mezi daní ve výši 12 EUR za vstup, kterou státu odvádějí soukromá kasina, a daní ve výši 4,80 EUR za vstup, kterou státu odvádějí veřejná kasina. Při posuzování výhody poskytnuté každému kasinu využívajícímu opatření však lze přihlédnout k určitým úpravám (jak je

⁽⁵⁵⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006 ve věci C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze a další*, Sb. rozh. 2006, s. I-289. Viz rovněž rozhodnutí Komise ze dne 22. září 2004 ve věci N 354/04 *Irský režim pro účast podniku*, Úř. věst. C 131, 28.5.2005, s. 10. Viz rovněž sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3).

blíže objasněno v oddíle V.4 „Vyčíslení a vrácení podpory“: zejména se zdá, že až do roku 2000 neodváděla kasina Mont Parnès a Korfu státní daň ze vstupu, takže v tomto případě se výhoda rovná dani ve výši 12 EUR za vstup, kterou státní odvádějí soukromá kasina).

- (86) Řecko uvedlo, že vzhledem k tomu, že kasina, která účtují nižší vstupní poplatek, mohou přilákat více zákazníků, není jisté, že se stát vzdal svých příjmů. Řecko tvrdí, že opatření proto nepředstavuje státní podporu.
- (87) Jak již bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, Komise toto tvrzení nemůže přijmout. V souladu se svou předchozí praxí se Komise domnívá, že skutečnost, že snížení daně u určitých daňových poplatníků může vést k zvýšení celkové výše příjmů vybraných prostřednictvím této daně, nutně neznamená, že opatření není financováno ze státních prostředků⁽⁵⁶⁾.
- (88) Tvrzení řeckých orgánů je mylné v tom, že srovnávací měřítko, na jehož základě porovnávají dopady daňové diskriminace na státní rozpočet, je zkresleno výhodou obsaženou v opatření. Ve své argumentaci řecké orgány vzaly v úvahu dynamický účinek snížení ceny, jež může vést k zvýšení poptávky a rovněž vybrané daně, jelikož vybraná daň je úměrná počtu vstupů. Toto srovnání je však chybné, jelikož k zvýšení poptávky vede nerovnost způsobená výhodou, konkrétně skutečností, že existuje nižší vstupní poplatek, a tudíž nižší daň ze vstupu.
- (89) Řecké orgány každopádně neposkytly žádné důkazy, že tato struktura rozdílných cen maximalizuje celkové daňové příjmy plynoucí z daně ze vstupu uložené kasinům. Pokud by Komise akceptovala argumentaci, že snížení vstupního poplatku na 6 EUR zvyšuje vybranou daň, byly by daňové příjmy nejvyšší tehdy, pokud by ceny všech vstupenek do všech kasin, veřejných i soukromých, činily 6 EUR, což je v rozporu s tvrzením Řecka, že tohoto bodu je dosaženo v důsledku daňové diskriminace vyplývající z rozdílných cen.
- (90) Sporná výhoda je proto financována ze státních prostředků.

⁽⁵⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2003/515/ES ze dne 17. února 2003 o režimu podpor uplatňovaných Nizozemskem ve prospěch mezinárodních finančních aktivit (opatření podpory č. C 51/01) (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 52, bod 84).

V.1.3 Selektivita

- (91) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU musí být opatření specifické nebo selektivní v tom, že zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“, aby představovalo státní podporu.
- (92) V judikatuře Soudního dvora⁽⁵⁷⁾ je uvedeno: „Pokud jde o posouzení podmínky selektivity, která je definičním znakem pojmu státní podpory, z judikatury vyplývá, že čl. 87 odst. 1 ES [nyní čl. 107 odst. 1 SFEU] ukládá povinnost určit, zda v rámci daného právního režimu může vnitrostátní opatření zvýhodňovat ‚určité podniky nebo určitá odvětví výroby‘ vůči ostatním, které se s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci“⁽⁵⁸⁾. Soudní dvůr v řadě případů rovněž rozhodl, že čl. 107 odst. 1 Smlouvy o ES nerozlišuje podle důvodů nebo cílů státních podpor, nýbrž je definuje podle jejich účinků⁽⁵⁹⁾. Podle vlastní praxe Komise a judikatury EU v případech týkajících se daní může dotyčná selektivní výhoda vyplývat z výjimky z daňových ustanovení legislativní, regulační nebo správní povahy nebo z volného uvážení finančních úřadů. Selektivní povaha opatření však může být opodstatněná na základě „povahy nebo vnitřního uspořádání systému“, přičemž v tomto případě lze mít za to, že opatření nepředstavuje státní podporu⁽⁶⁰⁾.
- (93) Komise za prvé podotýká, že v posuzovaném případě je obecný daňový systém systémem, jenž se v zásadě vztahuje na všechna kasina a který je stanoven v zákoně č. 2206/1994 a v prováděcím ministerském rozhodnutí z roku 1995 (což řecké orgány potvrdily, viz 19. bod odůvodnění výše).
- (94) Komise za druhé uvádí, že dotyčné opatření představuje odchylku od obecného daňového systému. Jak potvrdily řecké orgány, zvláštní ustanovení vztahující se na veřejná kasina (a soukromé kasino Soluň) se pokládají za výjimky

⁽⁵⁷⁾ Za tímto účelem viz rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-308/01 *GIL Insurance*, Sb. rozh. 2004, s. I-4777, bod 68; rozsudek Soudního dvora ze dne 3. března 2005 ve věci C-172/03 *Heiser*, Sb. rozh. 2005, s. I-1627, bod 40 a rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2006 ve věci C-88/03 *Portugalsko v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. I-7115, bod 54.

⁽⁵⁸⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-88/03 *Portugalsko v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. I-7115, bod 54.

⁽⁵⁹⁾ Za tímto účelem viz rozsudek Soudu prvního stupně (nyní Tribunál) ve věci T-93/2002 *Confédération nationale du Crédit mutuel v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-143.

Viz například rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 29. února 1996 ve věci C-56/93 *Belgie v. Komise*, Sb. rozh. 1996, s. I-723, bod 79; rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 1996 ve věci C-241/94 *Francie v. Komise*, Sb. rozh. 1996, s. I-4551, bod 20; rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 1999 ve věci C-75/97 *Belgie v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. I-3671, bod 25 a rozsudek Soudního dvora ze dne 13. února 2003 ve věci C-409/00 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. 2003, s. I-10901, bod 46.

⁽⁶⁰⁾ Věc 173/73 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 1974, s. 709.

z obecných ustanovení zákona č. 2206/1994 a prováděcího ministerského rozhodnutí z roku 1995 (viz 19. bod odůvodnění a následující body).

- (95) Komise podotýká, že až do roku 2003 se na kasina Mont Parnès a Korfu nevztahoval požadavek týkající se odvodu ve výši 80 % vstupního poplatku. Jak bylo zmíněno výše, tento požadavek začal pro kasina Soluň a Rhodos platit v okamžiku, kdy jim byly uděleny licence podle zákona č. 2206/1994, kasinu Soluň v roce 1995 a kasinu Rhodos v roce 1996. V případě kasin Mont Parnès a Soluň zůstal vstupní poplatek ve výši 6 EUR až do současnosti, v případě kasina Korfu zůstal ve výši 6 EUR do privatizace v srpnu 2010 a v případě kasina Rhodos do privatizace v roce 1999. Požadavek týkající se odvodu ve výši 80 % a vstupního poplatku ve výši 15 EUR však byl pro ostatní kasina od roku 1995 závazný a byl takto uplatňován.
- (96) Komise se proto domnívá, že opatření je selektivní.
- (97) Komise za třetí poznamenává, že selektivní povaha opatření může být opodstatněná na základě „povahy nebo vnitřního uspořádání systému“, tj. tím, nakolik výjimky z daňového systému či rozdíly v rámci systému přímo vyplývají ze základních nebo hlavních zásad systému v dotyčném členském státě (jedná se o třetí krok v analýze selektivity). Komise v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora usuzuje, že opatření zavádějící rozlišení mezi podniky nepředstavují státní podporu, pokud toto rozlišení vyplývá z povahy nebo struktury soustavy poplatků, do níž tato opatření patří ⁽⁶¹⁾. Tato opodstatněnost na základě povahy nebo celkového uspořádání daňového systému odráží soulad konkrétního daňového opatření s vnitřní logikou obecného daňového systému. Praxe Komise a judikatura Soudního dvora však zaujímají k takovému opodstatnění velmi restriktivní přístup. Důvody, na nichž je toto opodstatnění založeno, musí souviset s daňovým systémem.
- (98) Řecké orgány uvedly, že se individuální situace každého kasina liší a že vstupní poplatky jsou stanoveny na základě této situace, přičemž se přihlíží k tomu, že cílem je stanovit cenu, která odrazuje osoby s nízkými příjmy od hazardních her.
- (99) Komise nemůže tato tvrzení přijmout. Tvrzení, že výše poplatku je stanovena a opodstatněná na základě situace každého kasina s přihlédnutím k tomu, že cílem je odradit osoby s nízkými příjmy od hazardních her, není slučitelná se skutečností, že se kasina Mont Parnès a Soluň, která uplatňují vstupní poplatek ve výši 6 EUR, nacházejí v blízkosti nejlidnatějších oblastí. Je rovněž v rozporu s ustanovením, které výslovně povoluje bezplatný vstup zákazníků, je-li státu přesto odvedeno 80 % vstupního poplatku.
- (100) Komise rovněž podotýká, že není zjevné, proč je tento nižší poplatek nezbytný konkrétně v případě těchto kasin, a nikoli v případě ostatních kasin. Řecké orgány neobjasnily ekonomický výpočet ke stanovení nižšího vstupního poplatku ve výši 6 EUR místo na jiné střední úrovni, nebo za předpokladu, že skutečně existují zvláštní okolnosti, které podle Řecka spočívají především v zeměpisné poloze konkrétního kasina, skutečnost, proč musí všechna kasina využívající opatření (zpravidla, viz výše) účtovat stejný vstupní poplatek místo ceny přizpůsobené jejich individuální situaci. Pokud se například tvrdí, že nižší vstupní poplatek odůvodňují faktory, které souvisí se zeměpisnou polohou každého kasina, toto odůvodnění každopádně neplatí pro kasino Soluň, které (jak se zdá) využívá toto zacházení nikoli kvůli své zeměpisné poloze, nýbrž na základě vnitrostátního předpisu, jenž poskytuje podnikům založeným s pomocí zahraničního kapitálu nejvýhodnější zacházení použitelné na domácí podniky. Při stanovení vstupního poplatku do kasina Soluň nebyla tudíž nikdy (jak se zdá) aspektem jeho zeměpisná poloha. Jako další příklad, po privatizaci v srpnu 2010 začalo kasino Korfu účtovat vstupní poplatek ve výši 15 EUR. Řecké orgány nevysvětlily uspokojivě, proč již nyní výše uvedené zvláštní okolnosti neplatí a proč již není nutná nižší cena vstupenek.
- (101) Komise vyvozuje závěr, že selektivní povaha posuzovaného opatření není opodstatněná na základě povahy nebo obecného uspořádání systému. Komise se domnívá, že sporné opatření obsahuje prvek diskriminace v podobě snížení daňového základu, jež má za následek daňovou úlevu poskytnutou individuálně určeným kasinům, a že tato diskriminace není opodstatněná na základě logiky příslušného obecného daňového systému v Řecku.
- (102) Komise dospěla k závěru, že pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU je kritérium selektivity splněno.

⁽⁶¹⁾ Viz věc C-88/03 *Portugalsko v. Komise*, poznámka pod čarou 49, bod 81. Viz rovněž rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 9. září 2009 ve věci T-227/01 *Territorio Histórico de Álava a další*, dosud nezveřejněno, bod 179 a rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 9. září 2009 ve věci T-230/01 *Territorio Histórico de Álava a další*, dosud nezveřejněno, bod 190.

V.1.4 Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu

- (103) Aby opatření představovalo státní podporu, musí narušovat hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Bez ohledu na právní postavení příjemce

nebo zdroje financování toto kritérium předpokládá, že příjemce podpory na základě opatření vykonává hospodářskou činnost.

(104) V judikatuře Soudního dvora je uvedeno ⁽⁶²⁾: „Za účelem kvalifikace vnitrostátního opatření jako zakázané státní podpory není namístě zjistit skutečný dopad podpory na obchod mezi členskými státy a skutečné narušení hospodářské soutěže, ale pouze přezkoumat, zda může podpora ovlivnit tento obchod a narušit hospodářskou soutěž. Konkrétně, pokud podpora poskytnutá členským státem posiluje postavení podniku vzhledem k jiným konkurenčním podnikům v obchodě v rámci Společenství, musí být tento obchod považován za ovlivněný podporou. [...] Krom toho není nezbytné, aby se zvýhodněný podnik sám o sobě podílel na obchodu uvnitř Společenství. Pokud totiž členský stát poskytne podniku podporu, může zůstat vnitrostátní činnost zachována nebo může být zvýšena s tím důsledkem, že možnosti podniků usazených v jiných členských státech proniknout na trh tohoto členského státu jsou sníženy“. Aby bylo možno dojít k závěru, že opatření narušuje hospodářskou soutěž, je navíc podle ustálené judikatury ⁽⁶³⁾ dostačující, že příjemce podpory konkuruje jiným podnikům na trzích otevřených hospodářské soutěži na vnitřním trhu ⁽⁶⁴⁾. Komise se domnívá, že podmínky uvedené v judikatuře jsou splněny z následujících důvodů.

(105) Sporné opatření snižuje v porovnání s ostatními kasiny v Řecku daně, které musí příjemci platit, čímž zlepšuje jejich poměrnou finanční situaci a zajišťuje vyšší ziskovost jejich investic, než by tomu bylo v případě, že by toto bylo založeno pouze na jejich vlastních schopnostech.

(106) Jak již bylo uvedeno, podle ustálené judikatury je kritérium, že podpora musí ovlivnit obchod, splněno, pokud podnik, který je příjemcem podpory, vykonává hospodář-

skou činnost zahrnující obchod mezi členskými státy. Aby bylo možno vyvodit závěr, že je ovlivněn vnitroeurovský obchod, postačuje, že podpora posiluje postavení dotyčného podniku vzhledem k jiným podnikům, které s ním soutěží ve vnitroeurovském obchodu. Výše podpory může být relativně nízká, příjemcem může být menší podnik nebo jeho podíl na evropském trhu může být velmi malý a příjemce případně nemusí své výrobky vyvážet, či může vyvážet prakticky veškerou svou výrobu na trh mimo Evropu: nic z toho tento závěr nemění ⁽⁶⁵⁾.

(107) Řecko tvrdilo, že poloha kasin a vzdálenosti mezi nimi znamenají, že každé z nich obsluhuje místní trh, a opatření proto nemůže narušit hospodářskou soutěž ani ovlivnit obchod mezi členskými státy. Podle ustálené judikatury ⁽⁶⁶⁾ však neexistuje žádná prahová hodnota, která určuje skutečný nebo možný dopad na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy, a toto kritérium za účelem použitelnosti čl. 107 odst. 1 proto nezávisí na místní nebo regionální povaze poskytnutých služeb nebo významu dotyčné oblasti činnosti.

(108) Řecko rovněž uvedlo, že trh hazardních her není mezi členskými státy harmonizován, a členské státy mají proto právo regulovat hazardní hry na vnitrostátní úrovni. Řecko cituje judikaturu Soudního dvora, která povoluje omezení jednotného trhu pro služby v odvětví hazardních her s cílem chránit spotřebitele před podvody a trestnou činností ⁽⁶⁷⁾.

(109) Komise plně respektuje právo členských států určovat cíle politiky v oblasti hazardních her, pokud jsou případná omezení volného pohybu služeb vhodná k splnění sledovaných cílů, nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů, a jsou uplatňována nediskriminačním způsobem. Komise však nesouhlasí s tím, že z toho vyplývá, že dotyčné opatření nemůže narušit hospodářskou soutěž a neovlivňuje obchod mezi členskými státy.

⁽⁶²⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ve věci C-372/97 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. I-3679, bod 44; rozsudek Soudního dvora ve věci C-66/02 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-10901, bod 111 a rozsudek Soudního dvora ve věci C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze*, Sb. rozh. 2006, s. I-289, bod 140.

⁽⁶³⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-214/95 *Het Vlaamse Gewest v. Komise*, Sb. rozh. 1998, s. II-717.

⁽⁶⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci 730/79 *Philip Morris v. Komise*, Sb. rozh. 1980, s. 2671, body 11 a 12 a rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-214/95 *Het Vlaamse Gewest v. Komise*, Sb. rozh. 1998, s. II-717, body 48–50.

⁽⁶⁵⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. dubna 1998 ve věci *Het Vlaamse Gewest v. Komise*, citováno výše; rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 24. července 2003 ve věci C-280/00 *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, Sb. rozh. 2003, s. I-7747, body 81–82 a rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. března 2005 ve věci C-172/03 *Heiser*, Sb. rozh. 2005, s. I-1627, body 32–33.

⁽⁶⁶⁾ Viz zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 3. března 2005 ve věci C-172/03 *Heiser* a ve věci C-280/00 *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*.

⁽⁶⁷⁾ Viz zejména rozsudek Soudu ze dne 8. září 2009 ve věci C-42/07 *Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International v. Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*, Sb. rozh. 2009, s. I-7633.

(110) Provozovateli v tomto odvětví jsou často mezinárodní hotelové skupiny⁽⁶⁸⁾, které spolu vzájemně soutěží, a jejich rozhodnutí investovat do kasin či jiných hotelových zařízení by mohla být tímto opatřením ovlivněna, jelikož to má dopad na poměrnou ziskovost těchto skupin a jejich investic. Kasina se často nacházejí v turistických oblastech, což naznačuje, že existence kasina může přitahovat do Řecka turisty. Ministerstvem, které v Řecku odpovídá za kasina, je ministerstvo cestovního ruchu. Komise rovněž podotýká, že existuje i určitá přeshraniční mobilita zákazníků. Služby kasin jsou poskytovány na přeshraničním základě – kasina poskytují tyto služby například na výletních lodích spojujících Řecko s Itálií a jinými turistickými oblastmi. Osoby, které chtějí hrát hazardní hry, si mohou vybrat mezi hrou v kasinu a na internetu. On-line hazardní hry představují mezinárodní odvětví podnikání a hráči v Řecku mají přístup k takovýmto službám poskytovaným provozovateli v jiných členských státech. On-line hazardní hry

byly předmětem rozsudku, na nějž odkázalo Řecko (viz bod 108). Řecké orgány popřely možnost hospodářské soutěže s jinými formami hazardních her, která byla uvedena v rozhodnutí o zahájení řízení, a poukázaly na to, že hazardní hry prostřednictvím internetu jsou v současnosti v Řecku nelegální. Navzdory současné právní situaci v Řecku samotné řecké orgány připustily, že se hazardní hry prostřednictvím internetu rozrůstají do „nekontrolovatelných rozměrů“⁽⁶⁹⁾. Je třeba odkázat rovněž na rozsudek Soudního dvora ve věci C-65/05 *Komise v. Řecko*⁽⁷⁰⁾, v němž Soudní dvůr rozhodl, že zákon 3037/2002, jenž měl zakázat hazardní hry prostřednictvím internetu v Řecku, představuje neodůvodněnou překážku svobody usazování a volného pohybu služeb.

⁽⁶⁸⁾ Kasino Mont Parnès například provozuje společnost Athens Resort Casino Anonymní Etaireia Symmetochon v soukromém vlastnictví jakožto držitel licence. Společnost Athens Resort Casino získala 49 % akcií kasina a převzala jeho řízení poté, co bylo kasino v roce 2003 částečně zprivatizováno (společnost ETA ve veřejném vlastnictví držela 51 % akcií). 70 % akcií společnosti Athens Resort Casino vlastní společnost Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki AE (bývalá společnost Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki (Thessaloniki) AE) a zbývajících 30 % Ellaktor AE (bývalá společnost Elliniki Technodomiki AE). V Řecku společnost Hyatt Regency provozuje a kontroluje rovněž Regency Casino Soluň. Nadnárodní korporace Hyatt Hotels s ústředím v Chicagu v Illinois v USA spravuje, provozuje franšízy, vlastní a rozvíjí hotely, resorty a obytné a rekreační nemovitosti značky Hyatt po celém světě. Ke dni 31. prosince 2010 se celosvětové portfolio společnosti skládalo ze 453 nemovitostí: hotely poskytující úplné služby působí pod značkami Hyatt®, Park Hyatt®, Andaz™, Grand Hyatt® a Hyatt Regency®; dvěma značkami s vybranými službami jsou Hyatt Place® a Hyatt Summerfield Suites™ a rekreační nemovitosti se rozvíjejí pod značkou Hyatt Vacation Club®. V rámci samotné značky Hyatt Regency existuje devět hotelů/resortů ve Francii, Spojeném království, Německu, Řecku a Polsku. Společnost Hyatt provozuje čtyři kasina pod značkou Hyatt Regency, včetně kasina Soluň a hotelu a kasina Hyatt Regency Warsaw ve Varšavě v Polsku (další dvě se nacházejí v Jižní Koreji a ve Wisconsinu v USA). Tyto informace jsou dostupné na internetových stránkách www.hyatt.com

Další příklad poskytuje kasino Loutraki: Club Hotel Casino Loutraki je společným podnikem města Loutraki (prostřednictvím společnosti DAET Loutraki AE) a nadnárodní holdingové společnosti Club Hotel Loutraki AE, která je správcem a hlavním investorem kasina Loutraki. Podle informací dostupných na internetových stránkách <http://www.clubhotelloutraki.gr> patří k akcionářům Club Hotel Loutraki významná jména z řeckého a mezinárodního světa obchodu, například Casinos Austria International (jeden z největších investorů do kasin na mezinárodní úrovni s 67 kasiny v patnácti zemích), Trapeza Peiraios (Piraeus Bank), EFG Eurobank Ergasias a společnosti v izraelském vlastnictví, jejichž majetek zahrnuje mimo jiné šest dalších kasin a řetězců luxusních hotelů. Tyto informace jsou k dispozici na internetových stránkách <http://www.clubhotelloutraki.gr/>

Nadnárodní společnost Queenco Leisure International je jediným správcem kasina Rhodos a jako akcionář a správce má účast rovněž v těchto kasinech: Club Hotel Casino Loutraki, Loutraki, Řecko (akcionář a společný správce); Casino Palace, Bukurešť, Rumunsko (hlavní akcionář a jediný správce) a Sasazu, Praha, Česká republika (jediný akcionář a jediný správce). Tyto informace jsou k dispozici na internetových stránkách <http://www.casinorodos.gr/>

(111) Zvyky spotřebitelů a disponibilní příjem, který je k dispozici pro volnočasové činnosti, jako je využívání služeb kasin, mimoto ovlivňuje světová hospodářská krize. V této zvláštní situaci má rozlišení vstupních poplatků ještě rušivější dopad na rozhodnutí spotřebitelů, a tudíž s větší pravděpodobností narušuje hospodářskou soutěž na trhu kasin.

(112) Řecké orgány a kasino Mont Parnès tvrdily, že i pokud by se uznalo, že nižší vstupní poplatek ve výši 6 EUR mohl nebo dosud může ovlivnit rozhodnutí zahraniční společnosti, zda investovat do kasina v Řecku, či nikoli, může zahraniční společnost vždy využít legislativní vyhlášku č. 2687/1953; Komise podotýká, že se tato vyhláška nepoužívá automaticky a že by ve skutečnosti umožnila, aby bylo výhodnější zacházení poskytnuté kasinům využívajícím opatření (tj. nižší vstupní poplatek ve výši 6 EUR) přiznáno rovněž ostatním podnikům. Toto opatření proto může posuzovanou daňovou diskriminaci dále rozšířit. Komise rovněž podotýká, že ačkoliv legislativní vyhlášku č. 2687/1953 mohla využít i ostatní kasina, pokud by vložila zahraniční kapitál a podala včas příslušnou žádost, její uplatňování podléhá zvláštním svévolným pravidlům, která znamenají, že opatření je selektivní. Jediný další příklad možného použití tohoto právního předpisu, na nějž byla Komise upozorněna, se týkal kasina na Syrosu, které podalo žádost, tato však byla zamítnuta, jelikož byla podána až po vložení zahraničního kapitálu, a nikoli předem.

⁽⁶⁹⁾ Konzultace vlády k legislativní iniciativě týkající se regulace trhu s hazardními hrami, léto 2010.

⁽⁷⁰⁾ Rozsudek Soudního dvora (druhá komora) ze dne 26. října 2006, věc C-65/05, Sb. rozh. 2006, s. I-10341. Viz rovněž rozsudek Soudního dvora (druhá komora) ze dne 4. června 2009 ve věci C-109/08 *Komise v. Řecko*, Sb. rozh. 2009, s. I-4657.

- (113) Při privatizaci kasina Mont Parnès obsahovala kupní smlouva výslovně možnost udělení licence druhému kasinu ve stejném regionu. Pravděpodobnost investice do takovéto transakce jednoznačně závisí na podmínkách hospodářské soutěže se stávajícím provozovatelem. Jelikož nelze vyloučit, že kasina mohou soutěžit s podobnými společnostmi v ostatních členských státech, je nutno mít za to, že tento požadavek stanovený v čl. 107 odst. 1 SFEU je splněn.
- (114) Komise vyvozuje závěr, že sporné opatření může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy tím, že může zlepšit provozní podmínky příjemců, kteří v Řecku přímo vykonávají hospodářské činnosti a musí odvádět tuto daň ze vstupu do kasin.

V.1.5 Závěr

- (115) Komise vyvozuje závěr, že kritéria pro existenci podpory ve smyslu článku 107 SFEU jsou splněna a že opatření představuje podporu pro kasina s nižším vstupním poplatkem. Těmito kasiny jsou kasina Mont Parnès, Korfu, Soluň a Rhodos. Komise má za to, že kasino Rhodos již není příjemcem podpory, jelikož od privatizace v dubnu 1999 přestalo účtovat nižší vstupní poplatek. Komise se domnívá, že řecké orgány ani kasino Mont Parnès nepředložily dostatečná tvrzení, která by mohla tento závěr změnit.

V.2 Slučitelnost podpory

- (116) Jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, Komise zastává názor, že opatření není způsobilé pro žádnou z výjimek stanovených v článcích 106 nebo 107 SFEU.
- (117) Řecko až dosud tvrdilo, že opatření neobsahuje státní podporu, a nepředložilo žádné tvrzení, které by prokazovalo, proč by případnou podporu bylo možno považovat za slučitelnou s vnitřním trhem.
- (118) Jak bylo objasněno výše, Komise uznává právo členských států regulovat hazardní hry na svém území s výhradou práva EU a uznává, že takováto regulace, která má kontrolovat hazardní hry a odrazovat od nich, je legitimním cílem veřejné politiky. I kdyby toto skutečně bylo účelem podpory, Komise se nedomnívá, že by podpora spadala do oblasti působnosti čl. 106 odst. 2 SFEU. Jak však bylo uvedeno výše, tvrzení, že opatření má za cíl odrazovat od hazardních her, není slučitelné se skutečností, že ke kasinům, která účtují vstupní poplatek ve výši 6 EUR, patří kasina, jež jsou nejbližší nejlidnatějších oblastí Řecka. Je rovněž v rozporu s výslovným

ustanovením, které kasinům umožňuje povolit zákazníkům bezplatný vstup, pokud státu přesto odvedou 80 % vstupního poplatku.

- (119) Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 SFEU týkající se podpor sociální povahy poskytovaných individuálním spotřebitelům, podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo se v tomto případě nepoužijí.
- (120) Výjimka stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. a), která povoluje podpory, jež mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností, se rovněž nepoužije, jelikož posuzované opatření není podmíněno tím, že příjemci vykonávají činnost v oblastech, v nichž existují tyto zvláštní okolnosti ⁽⁷¹⁾.
- (121) Sporné opatření nelze stejně tak považovat za podporu, která má napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu nebo napravit vážnou poruchu v hospodářství Řecka, jak je stanoveno v čl. 107 odst. 3 písm. b). Nemá za cíl ani pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jak je stanoveno v čl. 107 odst. 3 písm. d).
- (122) Sporné opatření je nutno posoudit rovněž na základě ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c), jež povoluje podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Je však třeba uvést, že sporné opatření nespadá do žádného z případů, v nichž Komise uznala, že se použije toto ustanovení, ani do žádných pokynů nebo rámců, které stanoví podmínky, za nichž lze určité druhy podpor považovat za slučitelné s vnitřním trhem.
- (123) Sporné opatření představuje provozní podporu, která uměle posiluje konkurenční postavení určitých podniků vzhledem k jiným podobným podnikům a která není podmíněna tím, že příjemci vykonávají určitou zvláštní činnost za účelem dosažení politických cílů společného zájmu.

⁽⁷¹⁾ Pokud jde o další příklady předchozí praxe Komise, viz rozhodnutí Komise 2004/76/ES ze dne 13. května 2003 o režimu státní podpory provedeném Francií ve prospěch správních a logistických center (Úř. věst. L 23, 28.1.2004, s. 1), bod 73. Viz rovněž obdobná argumentace v rozhodnutí Komise 2003/515/ES ze dne 17. února 2003 o režimu podpor uplatňovaných Nizozemskem ve prospěch mezinárodních finančních aktivit (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 52), bod 105 a rozhodnutí Komise 2004/77/ES ze dne 24. června 2003 o režimu podpor provedeném Belgií ve formě daňového režimu ve prospěch amerických společností zahraničního obchodu (US Foreign Sales Corporations) (Úř. věst. L 23, 28.1.2004, s. 14), bod 70.

- (124) Výhoda, kterou sporné opatření poskytuje, nesouvisí s investicemi, tvorbou pracovních míst ani s konkrétními projekty. Jednoduše osvobozuje dotyčné podniky od poplatků, které musí obvykle hradit podobné podniky, a je ji proto nutno považovat za provozní podporu. Provozní podpora zpravidla nespĺňuje kritéria stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. c), jelikož narušuje hospodářskou soutěž v odvětvích, v nichž je poskytována, a současně nemůže na základě své povahy dosáhnout žádného z cílů uvedených v tomto ustanovení⁽⁷²⁾. Ačkoliv tuto podporu lze výjimečně poskytnout v oblastech, které jsou způsobilé na základě výjimky podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, a ačkoliv určité oblasti Řecka jsou způsobilé pro tuto podporu, Komise má vážné pochybnosti, zda jsou v daném případě splněna kritéria, na jejichž základě by bylo možno takovou provozní podporu považovat za slučitelnou. Podle běžné praxe Komise nelze tuto podporu považovat za slučitelnou s vnitřním trhem, jelikož neusnadňuje rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, není časově omezená, nepředpokládá se její postupné snižování a není úměrná tomu, co je nezbytné k odstranění zvláštního hospodářského znevýhodnění dotyčných oblastí.
- (125) Je proto nutno vyvodit závěr, že posuzované opatření není slučitelné s vnitřním trhem.

V.3 Zákonnost podpory

- (126) Jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, první právní akty, které zavádějí daňovou diskriminaci mezi kasiny, pocházejí z let 1994 a 1995, a Komise proto posuzovala, zda celé opatření představuje „existující podporu“ ve smyslu čl. 108 odst. 1 SFEU.
- (127) Daňová diskriminace byla zavedena protiprávně (tj. pro účely práva EU v oblasti státních podpor) v roce 1995, kdy se řecké orgány rozhodly povolit některým kasinům výjimku z obecného pravidla, jež se odchyluje od zákona č. 2206/1994 a ministerského rozhodnutí z roku 1995. Řecké orgány konkrétně veřejným kasinům Mont Parnès, Korfu a Rhodos povolily, aby nadále uplatňovala nižší vstupní poplatek ve výši 6 EUR místo běžného poplatku ve výši 15 EUR, a v roce 1995 toto výhodnější zacházení výslovně přiznaly rovněž kasinu Soluň na základě legislativní vyhlášky z roku 1953 týkající se zahraničního kapitálu. Ostatním pěti soukromým kasinům, která byla od roku 1995 zřízena a byla jim udělena licence podle zákona č. 2206/1994, byl uložen běžný poplatek ve výši 15 EUR a kasina tuto výši poplatku dodržovala. Podle zákona č. 3139/2003 byl u kasin Mont Parnès a Korfu zachován nižší vstupní poplatek ve výši 6 EUR s tím

účinkem, že daňová diskriminace byla protiprávně prodloužena a potvrzena. Kasino Soluň má v důsledku diskriminace výhodu, jelikož je mu přiznáno stejné zacházení jako kasinům Mont Parnès a Korfu, což bylo potvrzeno nařízením prezidenta č. 290/1995, které bylo vydáno podle zákona z roku 1953, jak bylo objasněno výše. Opatření vztahující se na kasino Soluň úzce souvisí s opatřeními platnými pro kasina Mont Parnès a Korfu. Řecké orgány sdělily⁽⁷³⁾, že po roce 1995 byla nadnesena otázka výše vstupního poplatku a správce kasina Soluň požádal, aby byla výše vstupního poplatku v Soluni stanovena na stejné úrovni jako v případě kasina Mont Parnès, tj. 6 EUR; po obdržení stanoviska Právní rady státu (stanovisko č. 631/1997) byla tato žádost schválena. Lze proto předpokládat, že pokud se zacházení s kasiny Mont Parnès a Korfu v roce 2003 změnilo, takže tato kasina musela účtovat poplatek ve výši 15 EUR, pak se mělo změnit rovněž zacházení s kasinem Soluň. K tomu však nedošlo a na základě vnitrostátních předpisů byla daňová diskriminace zachována.

- (128) Žádné z opatření přinášejících prospěch konkrétním kasinům, jež byla popsána výše, nebylo nikdy oznámeno Komisi ani jí schváleno, zcela jistě nikoli podle pravidel EU v oblasti státních podpor.
- (129) V článku 15 procesního nařízení⁽⁷⁴⁾ se uvádí, že pravomocí Komise ve věci navrácení podpory podléhají promlčecí lhůtě deseti let. Promlčecí lhůta počíná dnem, kdy je protiprávní podpora udělena příjemci buď jako jednotlivá podpora, nebo v rámci režimu podpory. Jakékoli opatření přijaté Komisí nebo členským státem jednajícím na žádost Komise, týkající se protiprávní podpory, přerušuje běh promlčecí lhůty. Každým přerušením počíná lhůta běžet znovu. Promlčecí lhůta se zastaví po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem jednání před Soudním dvorem. Jakákoliv podpora, jejíž promlčecí lhůta uplynula, je považována za „existující podporu“. Podle čl. 1 písm. c) téhož nařízení však změny „existující podpory“ představují „novou podporu“.
- (130) Komise podotýká, že podle judikatury soudů EU „promlčecí lhůta stanovená v článku 15 nařízení o postupu týkajícím se státních podpor ... v žádném případě nevyjadřuje obecnou zásadu, která přeměňuje novou podporu na existující podporu, nýbrž pouze vylučuje navrácení podpor, které byly poskytnuty více než deset let před prvním zásahem Komise“⁽⁷⁵⁾.
- (131) V daném případě Komise ani Řecko na žádost Komise nejednaly až do roku 2009. Komise začala jednat

⁽⁷²⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 4. září 2009 ve věci T-211/05 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2009, s. II-2777, bod 173; viz rovněž rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. června 1995 ve věci T-459/93 *Siemens v. Komise*, Sb. rozh. 1995, s. II-1675, bod 48.

⁽⁷³⁾ Podání Řecka ze dne 6. října 2010.

⁽⁷⁴⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁷⁵⁾ Viz například rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 30. dubna 2002 ve spojených věcech T-195/01 a T-207/01 *Gibraltar v. Komise* (Úř. věst. C 169, 13.7.2002, s. 30), Sb. rozh. 2002, s. II-2309, bod 130.

dne 21. října 2009, kdy Řecku předala stížnost a požádala je, aby dotyčné záležitosti objasnilo.

- (132) Veškerá podpora, která byla na základě tohoto opatření poskytnuta ke dni 21. října 1999 nebo posléze (což je deset let přede dnem, kdy Komise předala stížnost řeckému státu a vyžádala si informace), představuje novou a protiprávní podporu, jež byla zavedena bez předchozího oznámení Komisi či rozhodnutí Komise a na niž se vztahuje článek 15 procesního nařízení, pokud jde o její navrácení, jak je podrobněji objasněno níže.

V.4 Vyčíslení a vrácení podpory

- (133) Sporné opatření bylo zavedeno, aniž bylo Komisi předem oznámeno podle čl. 108 odst. 3 SFEU. Opatření proto představuje protiprávní podporu.
- (134) V článku 14 procesního nařízení se uvádí, že je-li v případech protiprávní státní podpory zjištěno, že tato podpora není slučitelná s vnitřním trhem, je nutno vyžadovat od příjemce navrácení podpory, není-li to v rozporu s obecnými zásadami práva. Navrácení podpory má pokud možno obnovit konkurenční postavení, které existovalo před poskytnutím podpory. Tvrzení předložená řeckými orgány či kasinem Mont Parnès neodůvodňují odklon od této základní zásady.
- (135) V čl. 14 odst. 1 procesního nařízení je stanoveno: „Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství“. Podle judikatury Soudního dvora a rozhodovací praxe Komise by příkaz k navrácení podpory porušil obecné zásady práva EU, pokud by Komise svým jednáním vyvolala u příjemce oprávněná očekávání, že podpora byla poskytnuta v souladu s právem EU ⁽⁷⁶⁾.
- (136) V rozsudku ve věci *Forum 187* ⁽⁷⁷⁾ Soud uvedl, že „právo dovolávat se ochrany legitimního očekávání je otevřeno

každému procesnímu subjektu, u kterého vzbudil orgán Společenství podložené naděje. Naopak, nikdo se nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud neexistují určité záruky, které mu byly poskytnuty správou ... Rovněž, i když je opatrný a obezřetný hospodářský subjekt s to předvídat přijetí opatření Společenství, které se může nepříznivě dotknout jeho zájmů, dovolávat takového zásady se nemůže, pokud je toto opatření přijato“.

- (137) Řecké orgány a kasino Mont Parnès tvrdily, že případné navrácení podpory by v daném případě bylo v rozporu se zásadou přiměřené důvěry občana na základě rozhodnutí vydaného podle vnitrostátního práva řeckou Radou státu; Komise podotýká, že se jedná o opatření členského státu přijaté vnitrostátním orgánem, a nikoli opatření přijaté orgánem EU v oblasti působnosti výše uvedené judikatury. Rozhodnutí Rady státu mimoto vycházelo výhradně z vnitrostátního práva a nezabývalo se otázkou státní podpory ani hodnocením opatření jako státní podpory. Komise proto nemůže od navrácení podpory upustit na základě těchto tvrzení.
- (138) Řecko a kasino Mont Parnès tvrdily, že kasino Loutraki před podáním stížnosti Komisi otálelo, a porušilo proto zásadu, že by se právo nemělo uplatňovat zneužívajícím způsobem; Komise podotýká, že prodleva na straně stěžovatele nemůže v žádném případě zabránit navrácení protiprávní podpory s přihlídnutím k desetileté promlčecí lhůtě stanovené v článku 15 procesního nařízení.
- (139) Komise proto nemůže přijmout tvrzení, která s ohledem na výjimečné upuštění od navrácení podpory předložily řecké orgány a kasino Mont Parnès.
- (140) Jak je objasněno v tomto rozhodnutí, vnitrostátní opatření z let 1994 a 1995 ukládala požadavek týkající se jak povinnosti odvádět 80 % hodnoty vstupního poplatku, tak i běžné ceny vstupenky všech kasin ve výši 15 EUR. Pro kasina využívající opatření však požadavek týkající se odvodu ve výši 80 % ani běžné ceny ve výši 15 EUR neplatil, ačkoliv na ostatní kasina se oba tyto požadavky vztahovaly od roku 1995 a od té doby se používaly v praxi (všechna soukromá kasina získala licence v roce 1995 nebo 1996 a v té době začala opatření uplatňovat s jedinou výjimkou kasina Soluň). Jelikož daňová diskriminace, která vyplývá z rozdílných cen vstupenek a souvisí s 80 % odvodem státu, ve skutečnosti začala v roce 1995, lze mít za to, že období poskytování podpory začalo v roce 1995.
- (141) V souladu se závěry uvedenými v oddíle V.3 „Zákonnost podpory“ se Komise domnívá, že promlčecí lhůta deseti

⁽⁷⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2003/515/ES ze dne 17. února 2003 o režimu podpor uplatňovaných Nizozemskem ve prospěch mezinárodních finančních aktivit (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 52) a rozhodnutí Komise 2004/76/ES o 13. května 2003 režimu státní podpory provedeném Francií ve prospěch správních a logistických center (Úř. věst. L 23, 28.1.2004, s. 1).

⁽⁷⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006 ve spojených věcech C-182/03 a C-217/03 *Forum 187*, Sb. rozh. 2006, s. I-5479, bod 147. Viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 26. listopadu 2005 ve věci C-506/03 *Německo v. Komise*, dosud nezveřejněno, bod 58, a rozsudek Soudního dvora ze dne 11. března 1987 ve věci C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens v. Komise*, Sb. rozh. 1987, s. 1155, bod 44.

let stanovená v článku 15 procesního nařízení znemožňuje navrácení podpory poskytnuté do dne 21. října 1999.

- (142) Výpočet částky, která má být navržena, musí vycházet ze skutečnosti, že (jak bylo objasněno v tomto rozhodnutí (viz rovněž bod 85)) se řecký stát vzdává daňových příjmů plynoucích z veřejných kasin ve výši 7,20 EUR za vstup, což je rozdíl mezi daní ve výši 12 EUR za vstup, kterou státu odvádějí soukromá kasina, a daní ve výši 4,80 EUR za vstup, kterou státu odvádějí veřejná kasina.
- (143) Při výpočtu částky, kterou mají vrátit jednotlivá kasina, je však nutno přihlídnout k určitým aspektům souvisejícím se situací konkrétního kasina, jak je vysvětleno níže.

— Jak je objasněno v tomto rozhodnutí, požadavek, aby byla státu odvedena částka ve výši 80 % ceny vstupenek, který byl uložen ministerským rozhodnutím z roku 1995, se vztahoval na kasina Korfu a Mont Parnès ode dne, kdy jim byla udělena licence podle zákona č. 2206/1994, tj. v roce 2003 na základě zákona č. 3139/2003. V období od konce roku 2000 do doby udělení licence v roce 2003 však společnost ETA začala státu dobrovolně odvádět 80 % ceny vstupenek (přičemž cena vstupenky činila 6 EUR) ⁽⁷⁸⁾. Z této informace, kterou poskytly řecké orgány, a s výhradou dalších připomínek, které řecké orgány případně chtějí podat (a které výše uvedené skutečnosti potvrdí nebo vyvrátí), lze odvodit, že do roku 2000 nebyla odváděna žádná daň ze vstupu, a to ani z nižší částky (80 % z 6 EUR). Během prvního období (od 21. října 1999 do konce roku 2000) by proto částka, jež má být navržena, měla být vypočítána s použitím částky ve výši 12 EUR, což je daň v plné výši, kterou odváděla soukromá kasina v době, kdy veřejná kasina neplatila žádnou daň, která se vynásobí počtem vstupenek vydaných v daném období.

— Kasinu Soluň byla licence podle zákona č. 2206/1994 udělena v roce 1995 ⁽⁷⁹⁾. Požadavek týkající se odvodu státu ve výši 80 % ceny vstupenek se na kasino Soluň vztahoval od doby udělení licence

v roce 1995. Kasino Soluň účtovalo nižší vstupní poplatky ve výši 6 EUR, který účtovala i kasina Mont Parnès a Korfu. Částku, kterou má vrátit kasino Soluň, je proto nutno vypočítat tak, že se počet vstupenek vydaných ode dne 21. října 1999 vynásobí částkou 7,20 EUR.

— Kasinu Rhodos byla licence podle zákona č. 2206/1994 udělena v roce 1996. V té době začala uplatňovat cenu vstupenek ve výši 6 EUR, po privatizaci v dubnu 1999 však přešlo na cenu ve výši 15 EUR. Z připomínek podaných během formálního vyšetřovacího řízení má Komise za to, že po privatizaci v dubnu 1999 přestalo být kasino Rhodos příjemcem podpory, takže navrácení podpory tímto kasinem brání promlčecí lhůta stanovená v článku 15 procesního nařízení.

- (144) Komise nemá k dispozici dostatečné údaje, aby mohla dospět k přesnému odhadu částek, jež mají vrátit jednotlivá kasina využívající opatření. Žádné ustanovení práva EU však nevyžaduje, aby Komise v případě, že nařídí navrácení podpory, která byla prohlášena za neslučitelnou se společným trhem, stanovila přesnou částku podpory, jež má být navržena. Postačuje, aby rozhodnutí Komise obsahovalo informaci, která členskému státu a podniku, který je příjemcem podpory, umožní stanovit tuto částku bez větších potíží. Komise se tedy může platně omezit na konstatování povinnosti vrácení dotyčné podpory a přenechat vnitrostátním orgánům výpočet přesné částky, která má být vrácena, na základě pokynů, jež Komise uvede ve svém rozhodnutí.
- (145) Na základě informací poskytnutých členskými státy uvádí Komise níže potřebné pokyny pro navrácení podpory.
- (146) Následující tabulka podává celkový přehled o počtu vstupenek vydaných jednotlivými kasiny každý rok (jak je uvedeno v tabulce, poskytnuté údaje nejsou úplné) a uvádí předběžný odhad částek, jež mají být navrženy jednotlivými kasiny, s výhradou případných dalších připomínek, které může Řecko chtít podat poté, co provedlo výpočty týkající se navrácení podpory.

Odhadovaný počet vstupenek vydaných jednotlivými kasiny

ROK	KASINO			
	Mont Parnès	Korfu	Soluň	Rhodos
1999 (22.10.1999 – 31.12.1999)	Informace chybí	[...] (*)	(...)	[...] (!)
2000	Informace chybí	(...)	(...)	(...)

⁽⁷⁸⁾ Viz rovněž 21. bod odůvodnění.

⁽⁷⁹⁾ Referenční číslo zveřejnění FEK 904, 6.12.1994.

ROK	KASINO			
	Mont Parnès	Korfu	Soluň	Rhodos
2001	Informace chybí	(...)	(...)	(...)
2002	Informace chybí	(...)	(...)	(...)
2003	Informace chybí do 1. května 2003 Ke dni 1. května 2003: (...)	(...)	(...)	(...)
2004	(...)	(...)	(...)	(...)
2005	(...)	(...)	(...)	(...)
2006	(...)	(...)	(...)	(...)
2007	(...)	(...)	(...)	(...)
2008	(...)	(...)	(...)	(...)
2009 (do 22.10):	(...)	(...)	(...)	(...)
Celkem do dne 22.10.2009	(...)	(...)	(...)	(...)
Vstupenky vydané po dni 22.10.2009	Informace chybí	Informace chybí	Informace chybí	Informace chybí

(*) Obchodní tajemství.

(¹) Kasino Rhodos bylo zprivatizováno v dubnu 1999 a v té době přestalo uplatňovat nižší cenu vstupenek. Na podporu, kterou kasino Rhodos obdrželo do dne 21. října 2009, se vztahuje promlčení.

Předběžný odhad částky, kterou mají vrátit jednotlivá kasina

(v statisících EUR, zaokrouhlené údaje)

	Mont Parnès	Korfu	Soluň	Rhodos
Algoritmus a výpočet	Pro období 22.10.1999–2000 (¹): počet vstupenek (x1) × 12 = A1	Pro období 22.10.1999–2000: počet vstupenek ([...] vstupenek) × 12 = A2 ([...] EUR)	Pro období 22.10.1999–22.10.2009: počet vstupenek ([...] vstupenek) × 7,20 = AB3 ([...] EUR)	Nepouži- telné
	Pro období 2000–22.10.2009: počet vstupenek (y1) × 7,20 = B1	Pro období 2000–22.10.2009: počet vstupenek ([...] vstupenek) × 7,20 = B2 ([...] EUR)		
	Pro období 22.10.2009 do současnosti: počet vstupenek (z1) × 7,20 = C1	Pro období 22.10.2009 do současnosti: počet vstupenek (z2) × 7,20 = C2	Pro období 22.10.2009–30.8.2010 (²): počet vstupenek (z3) × 7,20 = C3	
Celková částka, která má být navrácena	A1 + B1 + C1 Je třeba vypočítat	A2 + B2 + C2 Je třeba vypočítat	AB3 + C3 Je třeba vypočítat	Nepouži- telné
Celková částka, která má být navrácena	Je třeba vypočítat			

(¹) Přesné datum v roce 2000, k němuž společnost ETA začala odvádět 80 % daň z nižšího poplatku ve výši 6 EUR, musí potvrdit řecké orgány.

(²) Za předpokladu, že kasino Korfu přestalo být příjemcem podpory po své privatizaci v srpnu 2010, kdy začalo účtovat poplatek ve výši 15 EUR.

(147) Komise dále podotýká, že čl. 108 odst. 3 Smlouvy má odkladný účinek. Komise neobdržela žádné informace ohledně toho, že sporné opatření bylo od doby vydání rozhodnutí o zahájení řízení pozastaveno. Řecké orgány proto opatření patrně dosud uplatňují⁽⁸⁰⁾. Řecko musí od příjemce získat podporu, která byla poskytnuta do dne vydání tohoto rozhodnutí. Komise podotýká, že po privatizaci v srpnu 2010 přestalo kasino Korfu účtovat vstupní poplatek ve výši 6 EUR a přešlo na cenu ve výši 15 EUR. Při výpočtu částky, která má být navržena, je proto nutno vzít v úvahu pouze období do srpna 2010.

(148) Na základě výše uvedených tvrzení musí Komise Řecko nařídít navrácení neslučitelné státní podpory, která byla příjemcům poskytnuta protiprávně. Komise podotýká, že Řecko musí s účinkem ode dne přijetí tohoto rozhodnutí zrušit veškeré dosud existující daňové výhody poskytované na základě posuzovaného opatření.

(149) Co se týká budoucnosti, Řecko uvedlo, že zkoumá možnou změnu cenové politiky kasin, která by měla odstranit diskriminaci mezi kasiny. Podle Řecka tento nový právní předpis ukončí uplatňování posuzovaného opatření. Řecko však Komisi dosud neinformovalo o případném pokroku v tomto směru ani o žádných změnách, které byly skutečně provedeny. Komise se domnívá, že přijetí nového právního předpisu je zásadní pro vyřešení otázek diskriminace mezi kasiny v Řecku, a vybízí Řecko, aby neprodleně přijalo potřebná opatření.

VI. ZÁVĚR

(150) Na základě výše uvedených úvah, příslušné judikatury a zvláštních znaků tohoto případu má Komise za to, že sporné opatření spočívající v daňové diskriminaci ve prospěch některých kasin, kterou řecké orgány zavedly současným uplatňováním řady předpisů, které:

— stanoví jednotný odvod ve výši 80 % z ceny vstupenek a

— stanoví různé regulované ceny pro kasina ve veřejném vlastnictví a kasina v soukromém vlastnictví, a to 6 EUR v případě kasin ve veřejném vlastnictví a 15 EUR v případě kasin v soukromém vlastnictví,

představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Komise rovněž konstatuje, že sporné opatření bylo zavedeno v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, a představuje proto protiprávní podporu.

(151) Komise uvádí, že podle článku 14 procesního nařízení může být od příjemce vyžadováno navrácení protiprávní podpory, a nařídí, aby Řecko zajistilo navrácení protiprávní podpory, kterou obdrželo každé z kasin využíva-

jících opatření. Komise podotýká, že promlčecí lhůta deseti let stanovená v článku 15 procesního nařízení znemožňuje navrácení případné podpory poskytnuté do dne 21. října 1999. Řecko by s účinkem ode dne přijetí tohoto rozhodnutí mělo zrušit všechny dosud existující daňové výhody poskytované na základě opatření, jež je předmětem tohoto rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora spočívající v daňové diskriminaci ve prospěch některých kasin, kterou Řecko zavedlo současným uplatňováním řady (částečně závazných) předpisů, které:

— stanoví jednotný odvod ve výši 80 % ceny vstupenek a

— stanoví různé regulované ceny pro kasina ve veřejném vlastnictví a kasina v soukromém vlastnictví ve výši 6 EUR respektive 15 EUR,

byla zavedena protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie a není slučitelná s vnitřním trhem, jelikož kasinům Regency Casino Mont Parnès, Regency Casino Soluň a Korfu využívajícím opatření (za předpokladu, že kasino Rhodos přestalo být příjemcem podpory v dubnu 1999) poskytla neoprávněnou konkurenční výhodu.

Článek 2

1. Řecko získá od kasin využívajících opatření neslučitelnou podporu uvedenou v článku 1, která byla poskytnuta ode dne 21. října 1999.

2. Částky, které mají být navrženy, jsou úročeny ode dne, kdy byly pro příjemce uvolněny, do dne jejich skutečného navrácení.

3. Úroky se vypočtou jako složený úrok podle kapitoly V nařízení (ES) č. 794/2004⁽⁸¹⁾.

4. Řecko zruší s účinkem ode dne přijetí tohoto rozhodnutí veškerou dosud existující daňovou diskriminaci, která byla způsobena podporou uvedenou v článku 1.

Článek 3

1. Navrácení podpory uvedené v článku 1 se provede s okamžitým účinkem.

⁽⁸⁰⁾ Komise má v současnosti k dispozici pouze částečné informace pro období od 22. října 1999 do 22. října 2009 a žádné informace ohledně případného pokračování podpory po dni 22. října 2009.

⁽⁸¹⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

2. Řecko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Řecko Komisi tyto informace:

- a) seznam příjemců, kteří získali podporu v rámci režimu uvedeného v článku 1, a celkovou částku podpory, kterou každý z nich v rámci sporného opatření získal a která je vypočtena podle pokynů obsažených v tomto rozhodnutí;
- b) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má každý příjemce navrátit;
- c) podrobný popis opatření již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím;
- d) doklady prokazující, že příjemcům bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Řecko Komisi průběžně informuje o pokroku při provádění vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, dokud není podpora uvedená v článku 1 zcela navracena. Na žádost Komise předloží Řecko okamžitě informace o již přijatých a plánovaných opatřeních k dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úrocích z podpory, které již příjemci vrátili.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice.

V Bruselu dne 24. května 2011.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda